Proletari din toate țările uniți-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 573
Vineri 23 octombrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Folosesc întreaga capacitate de lucru a tractoarelor

● AU DAT AJUTOR UNITĂȚILOR RAMASE IN URMĂ. ● FOLOSESC SCHIMBUL AL DOILEA ȘI LA ARĂTURILE ADINCI DE TOAMNĂ

La sfîrșitul săptămînii trecute, majoritatea gospodăriilor agricole de stat din regiunea București, terminaseră sau erau pe terminate cu campania însămînțărilor. Desigur că la data cînd apar aceste rînduri însămînțările sînt terminate în toate unitățile de stat. Printre unitățile care la data de 17 octombrie încheiaseră această lucrare se numărau: Ciuperceni, Dragalina, Bucșani, Frăsinet, Ivănești și altele. Gospodăria agricolă de stat Dragalina, de pildă, însămînțase toate cele 3.600 ha. planificate pentru această toamnă, Ivănești 4.000 de ha., Ciuperceni 1.500 de ha. etc. Aceste rezultate au făcut ca pînă la data amintită, pe Trust, campania însămînțărilor să fie realizată în procent de 90 la sută.

La obținerea acestor rezultate au contribuit mai mulți factori. Unul și poate cel mai important este folosirea întregii capacități de lucru a tuturor mașinilor agricole, ca tractoare, cultivatoare, semănători etc., în campania însămînțărilor. Astfel în cele mai multe gospodării de stat din regiune a fost organizat cu mult spirit de răspundere schimbul al doilea la arături. Exemple bune în această privință au dat gospodăriile agricole de stat Dragalina, Ivănești, Ciuperceni și altele, unde tractoarele arau în timpul nopții, iar ziua lucrau la însămînțări.

Din cele 1.400 de tractoare cîte au lucrat în campania însămînțărilor efectiv în brazdă, mai bine de jumătate executau arături în schimbul doi pentru însămînțări.

Preocupîndu-se de folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor pentru terminarea la vreme a însămînțărilor, Trustul Gostat a luat inițiativa ca acele unități care au încheiat campania să treacă și să ajute în muncă gospodăriile care din lipsă de mijloace mai aveau de executat arături pentru însămînțări. De pildă, gospodăria agricolă de stat Borănești a ajutat gospodăria de stat din Belciugatele cu o brigadă formată din 10 tractoare, Ivănești pe Frumușica, Dragalina pe Roseți și Călărași, iar Băneasa a dat ajutor celei din Giurgiu etc. Acest ajutor a făcut ca și gospodăriile arătate să obțină rezultate bune în campania însămînțărilor.

După terminarea însămînțărilor, gospodăriile agricole de stat din regiunea București au pornit la executarea ogoarelor adînci de toamnă. Fruntașe sînt desigur acele gospodării care au terminat printre primele campania de însămînțări. Gospodăria de stat Dragalina, bunăoară, a arat adînc o suprafață de 1.500 de ha., iar Ivănești peste 1.600 de ha. etc.

— In vederea folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor la executarea arăturilor adînci de toamnă, mi-a spus tov. ing. Mihai Calotiță din serviciul mecanizării al Trustului Gostat, au fost luate, de asemenea, toate măsurile ca și la această lucrare să se organizeze în cît mai multe unități schimbul al doilea. Și ca acest lucru să reușească din plin, a mai adăugat tov. Calotiță, ar fi de dorit ca la bazele de aprovizionare cu piese de schimb București, Slobozia și Roșiori, să se găsească suficiente dinamuri pentru tractoare și becurile necesare reflectoarelor pentru a se putea continua să lucrăm din plin și noaptea cu cît mai multe tractoare.

GH. B.

SUCCESELE MECANIZATORILOR

Mecanizatorii de la S.M.T. Mircea Vodă, regiunea Constanța, au însămînțat pînă mai deunăzi 4.230 ha cu diferite culturi, la gospodăriile colective din raza de activitate a stațiunii.

Colectiviștii apreciază lucrările de bună calitate executate de către tractoriștii Ilhan Memet, Stan Anton și alții.

Totodată mecanizatorii de aici, organizîndu-și bine munca și folosind cu chibzuință mașinile în timpul campaniilor agricole, au redus prețul de cost al hantrului cu peste 25 la sută. De la începutul anului s-au realizat 730.000 lei economii la carburanți, piese de schimb, cheltuieli gospodărești și altele, adică cu 30.000 lei mai mult decît s-au angajat mecanizatorii.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

În gospodăriile colective din raionul Drăgășani

ÎNSĂMÎNȚĂRILE pot și trebuie grabnic terminate

Timpul prielnic de pînă acum a dat posibilitatea gospodăriilor colective din raionul Drăgășani, să fie ca și în alți ani, fruntașe la însămînțări. Aceasta cu atît mai mult cu cît colectiviștii s-au convins din proprie experiență că însămînțatul în epoca optimă, le aduce recolte bogate. Nu mai departe decît anul trecut, colectiviștii din Sutești, Strejești, Voicești, Ștefănești, bunăoară, au recoltat în medie 2.000—2.200 kg. de grîu la hectar, tocmai fiindcă pe lîngă folosirea mașinilor și tractoarelor și a semințelor selecționate și tratate, ei au însămînțat grîul în epoca optimă (pînă pe la jumătatea lunii octombrie).

In toamna aceasta însă, unele gospodării colective, printre care și cele din comunele arătate mai sus, nu au grăbit însămînțările, care, față de perioada corespunzătoare a anului trecut, sînt mult rămase în urmă. De pildă, pînă la începutul săptămînii acesteia, gospodăriile colective din Strejeștii de Jos și Cucuieți nu însămînțaseră mai mult de un sfert din suprafața planificată, iar gospodăriile colective din Zlătărei, Urluiasca și Grădinari, abia începuseră însămînțările.

De ce această situație? Mai întîi se poate arăta că respectivele gospodării colective nu s-au îngrijit la timp de tăiatul și ridicatul cocenilor de pe terenurile destinate însămînțării cu grîu. Pe de altă parte, ele n-au înțeles să folosească la însămînțări și forțele lor proprii, ci au așteptat totul de la S.M.T.

Stațiunea de mașini și tractoare Drăgășani — căci de ea este vorba — n-a putut însă să folosească din plin întreaga capacitate de lucru a mașinilor și tractoarelor sale, în primul rînd din cauză că unele gospodării colective n-au eliberat terenul unde trebuiau să lucreze, iar în al doilea rînd din cauza deselor defecțiuni la tractoarele I.A.R., precum și la cîteva semănători. Bunăoară, la gospodăria colectivă din Strejeștii de Jos, aceste tractoare n-au lucrat decît parțial; la gospodăria colectivă din Zlătărei, o semănătoare a stat timp de cinci zile defectată la capătul tarlalei. Era nevoie ca ea să fie reglată, dar nimeni de la S.M.T. n-a dat în timpul arătat pe la Strejești. In afară de aceasta, tot la Strejești, însămînțatul a întîrziat și din cauza conducerii gospodăriei colective, care nu a asigurat alimentarea cu semințe a semănătorilor pe tot timpul lucrului. A lipsit deci buna organizare a muncii, din care pricină însămînțările au rămas în urmă. Dar, lucrul acesta nu scuză conducerea S.M.T.-ului Drăgășani de slabul aport pe care l-a adus în perioada dată, mai ales că, avînd organizat schimbul doi, putea să impulsioneze mai mult ritmul lucrărilor.

In plus trebuie arătat că S.M.T. Drăgășani dispune de 42 tractoare, dintre care 19 sînt K.D.-uri, 12 S.R.T.-uri și 2 U.T.O.S.-uri, care folosite din plin puteau executa un mare volum de lucrări.

Lipsurile ce privesc conducerile unor gospodării colective și a S.M.T.-ului Drăgășani, pot și trebuie înlăturate cît mai urgent, astfel încît în zilele acestea prielnice de lucru, însămînțările de toamnă să fie terminate și la gospodăriile colective din raionul Drăgășani.

Recolte medii de 30.000 kg sfeclă de zahăr la hectar

Cu începere de săptămîna trecută, lucrările de strîngere a bogatei recolte de sfeclă de zahăr din acest an, au fost mult grăbite. Suprafețele de pe care s-a recoltat sfecla au crescut cu peste 20.000 ha față de perioada precedentă, iar livrarea producției la baze, cu peste 70.000 tone. In același timp, a început însilozarea sfeclei de zahăr, — cele mai mari cantități însilozîndu-le pînă acum fabricile de zahăr Bod, Roman, Arad și Tg. Mureș.

Eforturile unităților agricole socialiste, care dețin cea mai mare parte din suprafața cultivată cu sfeclă, sînt îndreptate în aceste zile spre intensificarea recoltării și a transportului producției la bazele de recepție.

In acest an, se obține o producție bună de sfeclă și cu un bogat conținut de zahăr. In regiunea Timișoara, de exemplu, unde sfecla de zahăr a fost recoltată de pe mai mult de jumătate din suprafața cultivată, s-a obținut o producție medie de peste 22.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

In toate regiunile continuă paralel cu recoltarea și livrarea producției de sfeclă de zahăr, încheierea contractelor de cultură pentru anul viitor. Pînă acum au fost încheiate contracte pentru cultivarea sfeclei de zahăr pe o suprafață de 130.000 ha. Pe aceste terenuri se execută arăturile adînci de toamnă și se incorporează îngrășăminte chimice și naturale.

In aceste zile la gospodăria de stat Dîlga

La gospodăria de stat Dîlga, raionul Lehliu, lucrările de toamnă se desfășoară din plin. Iată-l în prima fotografie pe tractoristul fruntaș Lungu Zaharia din brigada a 4-a însămînțînd ultimele tarlale cu grîu. In cea de a doua fotografie, tractoristul Gheorghe Stan, din aceeași brigadă, execută zilnic 6 ha. arătură adîncă, realizînd o depășire a planului de 40 la sută.

Foto: F. BICIUȘCA

ÎN LABORATOR

Pentru asigurarea unei recolte bogate în anul viitor unitățile agricole cooperatiste din regiunea Stalin se îngrijesc de pe acum de calitatea seminței ce urmează a fi însămînțată în primăvară. In acest scop ele trimit din vreme probe la laboratorul regional de control al semințelor. In fotografie: un aspect de la laboratorul pentru controlul semințelor al regiunii Stalin.

Foto: MIHAI POPESCU

Vești de la corespondenți

Raionul Teleajen

In seara zilei de 13 octombrie, colectiviștii din comuna Măgurele au terminat însămînțările de toamnă. La această dată ei au raportat secției agricole a raionului că au însămînțat peste plan 5 ha cu grîu și 10 ha cu orz. Muncind astfel, colectiviștii din această comună s-au situat fruntași pe raion cu muncile agricole de toamnă. (VASILE ENESCU).

Raionul Oltenița

Gospodăriile colective „23 August" (președinte Buhurniță Marin) și „I. V. Miciurin" (președinte Gheorghe Tasc) din acest raion au terminat acum cîteva zile însămînțările de toamnă. Alte gospodării și întovărășiri, printre care cele din comunele Izvoarele, Ulmeni, Cocani, Valea Roșie, Cureni, Greaca și altele sînt pe terminate cu aceste lucrări. (TRAIAN BARBALATA).

Raionul Jimbolia

Pînă în ziua de 13 octombrie, în întreg raionul fuseseră însămînțate 9.200 ha cu grîu și orz. Oamenii muncii din acest raion folosesc din plin timpul prielnic și întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și atelajelor pentru a termina în cel mai scurt timp însămînțările de toamnă.

Pînă în prezent fruntași la însămînțări sînt gospodăriile colective din Cărpiniș, Bobda și Vizelia. Rămase în urmă cu aceste lucrări sînt gospodăriile agricole colective din Beregăsăul Mare, Beregăsăul Mic și cea din Cenei. Mult rămase în urmă cu lucrările de însămînțări sînt și gospodăriile agricole de stat din Grabăț, Uivar și Ionel. (IOSIF FAUR).

Raionul Buhuși

La începutul campaniei de toamnă, colectiviștii din comuna Cindești și-au luat angajamentul ca pînă la 20 octombrie a.c. să termine însămînțările de toamnă. Primind ajutorul tractoriștilor de la S.M.T. Podoleni și folosind din plin atelajele proprii ale gospodăriei, ei au reușit să termine această lucrare cu 7 zile înainte de termenul fixat. (TACHE VASILACHE).

Trebuie mult grăbite lucrările de îmbunătățiri funciare

Din datele centralizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii rezultă că de la începutul anului și pînă la 17 octombrie a fost efectuat un volum de lucrări de irigații, îndiguiri, desecări și bazine de acumulare care reprezintă 71 la sută din planul anual.

Amenajările pentru irigații au fost executate pe 83.700 ha. (78,8 la sută), iar pe o suprafață de 14.500 ha lucrările sînt în curs de executare. Cele mai bune rezultate la lucrările de amenajări pentru irigații în sectorul agricol de stat au fost obținute în regiunile: Galați, (unde s-au amenajat 10.400 ha., față de 11.000 ha. cît a fost planificat), Timișoara (unde s-au amenajat 8.400 ha., față de 9.600 ha. cît este planul) și Pitești (1.176 ha., față de 1.193 ha. cît s-a planificat).

Aceste lucrări sînt însă mult rămase în urmă în sectorul agricol de stat din regiunea Suceava, unde pînă acum abia au fost amenajate 47 ha. față de cele 400 ha. planificate, — ca și în unitățile agricole cooperatiste din regiunea Bacău, unde din 592 ha. planificate nu au fost terminate complet lucrările pe nici un hectar.

In ce privește îndiguirile, desecările și construcțiile de bazine de acumulare, lucrările respective s-au terminat pînă în prezent pe o suprafață de peste 94.000 ha., din 290.000 ha. Rezultate mai bune s-au obținut pînă acum în regiunile Timișoara (unde lucrările s-au executat pe 32.000 ha.) București (pe 22.000 ha.) și Constanța (pe 12.000 ha). Față de data la care ne aflăm, îndiguirile și desecările sînt însă mult întîrziate în regiunile Suceava și Autonomă Maghiară, Iași, Oradea, Craiova și Baia Mare.

Dat fiind că în multe raioane recoltările și însămînțările de toamnă sînt pe terminate, este necesar să fie mobilizate forțe tot mai mari, în scopul grăbirii și terminării în cel mai scurt timp a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, prevăzute în acest an.

Pentru dezvoltarea sectorului pomicol

★ ★
Recomandările Consfătuirii pomicultorilor fruntași din unitățile agricole de stat și cooperatiste
★ ★

In zilele de 2 și 3 octombrie a avut loc în orașul Bistrița, regiunea Cluj, consfătuirea pe țară a pomicultorilor fruntași din sectorul socialist-cooperatist al agriculturii, în cadrul căreia au fost dezbătute problemele cu privire la organizarea livezilor din sectorul socialist-cooperatist, la dezvoltarea sectorului pomicol.

Prin expunerile făcute de pomicultorii fruntași și discuțiile purtate pe marginea referatelor, ca și prin demonstrațiile practice organizate cu acest prilej la unități socialist-cooperatiste, s-a realizat un valoros schimb de experiență. Măsurile stabilite de consfătuire vor ajuta ca sarcinile trasate de partid și guvern — ca pînă în 1970 sectorul pomicol să ajungă la 140.000.000 bucăți pomi, din care 80.000.000 plantați în livezi masive, și să asigure o producție anuală de 1.800.000 tone de fructe (75 kg. fructe pe cap de locuitor), să fie realizate în termen mai scurt și la un nivel tehnic superior.

In scopul realizării acestor sarcini, consfătuirea pe țară a pomicultorilor a făcut următoarele recomandări:

— Plantările noi de pomi în unitățile socialist-cooperatiste să se facă în masiv cu sortimente valoroase, în vederea satisfacerii nevoilor mereu crescînde ale populației, precum și pentru a se creea o bază puternică pentru export.

— Plantațiile să se execute pe terenurile în pantă, luîndu-se măsurile de prevenire și combatere a eroziunii solului, pe bază de proiecte de organizare și amenajare a terenului, și respectîndu-se întocmai raionarea soiurilor pentru fiecare bazin pomicol în parte.

— Proiectele de organizare să cuprindă totodată dezvoltarea sectorului zootehnic — în special creșterea vacilor de lapte (aceasta în scopul asigurării îngrășămintelor organice necesare pentru plantații). In același timp va trebui să se asigure și baza furajeră necesară acestor animale, prin culturi de leguminoase, cartofi, sfeclă de nutreț etc. intercalate în livezile tinere (acolo unde este posibil) precum și din finul obținut în livezile situate pe terenurile cu pante mari.

— Pentru ridicarea rentabilității livezilor, mai ales în primii ani de la plantare, va trebui să se planteze intercalat arbuști fructiferi și în special căpșuni.

In scopul asigurării unei puternice baze de export de fructe, să se creeze plantații în bazinele pomicole care au cele mai bune condiții pedo-climatice și pot produce sortimente de fructe cerute pe piața externă.

— In livezile pe rod, ca și în cele tinere, va trebui să se acorde o atenție deosebită celor 4 grupe de lucrări care constituie baza sigură a obținerii de producții ridicate, de calitate: lucrările solului, îngrășarea rațională, tăierile de formare și fructificare și prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Pentru aplicarea diferențiată a acestor lucrări este necesar să se țină seama de indicațiile date de către stațiunile experimentale ale Institutului de cercetări horti-viticole și de experiența unităților pomicole fruntașe din sectorul socialist-cooperatist.

— In vederea valorificării raționale a producției pomicole din unitățile socialist-cooperatiste va trebui să se ia măsuri pentru construirea de cuptoare pentru uscarea fructelor — îndeosebi a caiselor și prunelor pentru export — și pentru construirea depozitelor de păstrare în stare proaspătă a merelor și perelor.

— Ținîndu-se seama de producția mare de fructe din acest an să se ia măsuri de identificare a tuturor spațiilor corespunzătoare pentru păstrarea fructelor.

NOI OGOARE UNITE

Succesele colectiviștilor au convins

Membrii gospodăriilor colective „Viitorul" din Pleșoiu, „Grivița Roșie" din Oporelu, și din alte gospodării din comunele și satele raionului Slatina, au obținut și în acest an recolte bogate. Cei din Pleșoiu au recoltat în medie 2.500 kg. de grîu la hectar, iar cei din Oporelu — 4.000 kg. de porumb la hectar. La primirea avansului de 40 la sută, colectiviștii din Pleșoiu au primit printre altele, peste 5 kg. grîu și peste 9 lei, la ziua muncă. Colectivistul Ion Giurcă, bunăoară, a primit mai mult de 1.500 kg. grîu și 2.700 lei.

Recoltele bogate și cîștigurile colectiviștilor au atras atenția țăranilor muncitori cu gospodării individuale, care, convinși de roadele muncii în comun au intrat de curînd în rîndurile colectiviștilor. Astfel, la sfîrșitul lunii septembrie s-au înscris în gospodăriile existente în raionul Slatina alte 150 de familii de țărani — la Oporelu, Cireasov, Priseaca, Schitu.

In același timp, în gospodăria colectivă „Scînteia" din comuna Optași, raionul Potcoava, au intrat în rîndurile colectiviștilor ale 150 de familii. De asemenea, în gospodăria colectivă „23 August" din comuna Mărgineni, raionul Potcoava, au intrat în ultimele zile alte 20 de familii de țărani muncitori, printre care Florea Stănescu cu 6,50 hectare, I. Mihăilescu cu 9 hectare., Alex. Coroș cu 2 hectare și alții, iar în satul Bălțați, ce ține de comuna Mărgineni, a luat ființă în luna septembrie cu 95 de membri, gospodăria colectivă „Zorile socialismului". Colectiviștii, stăpînesc laolaltă 235 hectare, 70 pluguri, 60 căruțe, 30 prășitoare etc.

Gospodărie colectivă la Ichimenii Mari-Suceava...

Mulți țărani întovărășiți din satul Ichimenii Mari, regiunea Suceava, care au vizitat gospodăriile agricole colective Drăgușeni, și Vlăsinești, au arătat celorlalți întovărășiți că recoltele și veniturile colectiviștilor sînt mult mai mari decît ale lor. Gospodăria agricolă colectivă Drăgușeni, de exemplu, a obținut o producție medie de grîu la hectar cu 350 kg mai mare decît a întovărășiților, iar la floarea-soarelui cu 700 kg mai mare. Colectiviștii din Vlăsinești au primit ca avans pentru fiecare zi-muncă cîte 4 kg grîu și alte produse, precum și cîte 6,50 lei. Aceste rezultate au întărit întovărășiților convingerea că munca în gospodăria colectivă este mai spornică. Recent, 125 de familii de țărani întovărășiți și-au unit cele 420 ha în gospodăria agricolă colectivă „Lupta pentru pace".

...și alta la Rahău-Hunedoara

In cei doi ani de muncă în întovărășirea agricolă, țăranii muncitori de aici au obținut producții sporite. Cu prilejul vizitelor la gospodăria agricolă colectivă din Miercurea, ei au văzut însă că și în acest an colectiviștii au obținut producții la hectar cu 150—350 kg mai mari decît ale lor. In același timp, dezvoltînd și celelalte ramuri de producție agricolă, veniturile colectiviștilor în natură și în bani, au depășit pe cele ale întovărășiților. Cu veniturile realizate, numeroși colectiviști și-au cumpărat mobilă nouă, aparate de radio, biciclete, iar 50 de colectiviști și-au construit case noi.

Producțiile mai bune și veniturile mai mari realizate de către colectiviști, au făcut ca, recent, 115 familii de țărani muncitori din Rahău să treacă la munca în gospodăria agricolă colectivă. Cu aceasta, numărul gospodăriilor colective din raionul Sebeș se ridică pînă acum la 23.

În S. M. T.-uri

Toată atenția „CARNETULUI PENTRU EVIDENȚA CHELTUIELILOR LA BRIGĂZI"

Știindu-se că cheltuielile pentru întreținerea și repararea inventarului agricol, precum și cheltuielile pentru carburanți și lubrifianți, reprezintă cota cea mai mare în compunerea prețului de cost al hantrului, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat măsuri ca în S.M.T.-uri să fie reduse cheltuielile la aceste două capitole, antrenîndu-i în această acțiune importantă pe toți mecanizatorii.

Astfel, spre a se mări simțul de răspundere al personalului din brigăzile de tractoare ale S.M.T.-urilor pentru o mai bună și rațională exploatare și întreținere a parcului de mașini și pentru a exista un mijloc mai eficace de oglindire a activității de producție prin prisma prețului de cost, în cel de al 3-lea trimestru al acestui an a fost difuzat experimental în stațiuni „Carnetul pentru evidența cheltuielilor la brigăzile de tractoare".

Acest carnet s-a înmînat fiecărui tractorist, completîndu-se indicii principali de plan (volumul de hantri pe fiecare campanie agricolă, fondurile destinate îngrijirilor tehnice și reparațiilor, cantitățile de carburanți planificate etc.).

La sfîrșitul campaniei din vara acestui an, colectivele de conducere ale celor mai multe S.M.T.-uri din țară au prelucrat cu întreg personalul stațiunilor rezultatele obținute de brigăzi, subliniind în mod deosebit datele realizate și înscrise în carnetul fiecărui tractorist.

In scopul îmbunătățirii pentru anul 1960 a sistemului de urmărire a cheltuielilor pe fiecare tractor, S.M.T.-urile au primit instrucțiuni să trimită propuneri la secțiile agricole regionale pînă la 1 decembrie 1959, urmînd ca aceste date să fie analizate la regiuni și trimise pînă la 10 decembrie Direcției generale S.M.T. In unele regiuni — ca de exemplu în regiunea Constanța — s-a acordat toată atenția acestei probleme. In altele însă ca în regiunea Craiova de pildă, nu.

De aceea, de curînd, Direcția generală S.M.T. a atras din nou atenția serviciilor regionale S.M.T. să analizeze temeinic modul cum se aplică în teren metoda de urmărire a cheltuielilor prin Carnetul de evidență la brigăzile de tractoare **astfel încît în luna decembrie să se poată trage concluzii cît mai prețioase asupra folosirii acestei metode în cel de al 2-lea semestru al acestui an, și să se ia cele mai eficace măsuri pentru obținerea de economii și continua reducere a prețului de cost al hantrului.**

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

DIN TOATĂ INIMA

Nicolae Cîrstea abia cinase. S-a aşezat gînditor la masă cu hîrtie şi creion în faţă. Directorul căminului cultural din comună — Cireaşov, regiunea Piteşti — îi amintise puţin înainte, cînd se întorcea acasă: „Nu uita tovarăşe preşedinte. Le-ai promis întovărăşiţilor din Satul Nou că mîine seară o să le vorbeşti despre vizita dumitale în Uniunea Sovietică. Pregăteşte-te !"

Cîrstea gîndea să-şi pregătească cîteva notiţe. „E mai greu pînă încep, restul merge uşor !"

A scris primele cuvinte.

„Am avut prilejul să fiu printre". Nu, nu ! Aceste cuvinte nu spun nimic din ceea ce ar vrea să spună. Colhozul „Ucraina", nu departe de Viniţa. De cîte ori nu şi-a dorit să vadă cu proprii săi ochi un colhoz. Auzise atîtea despre colhozuri şi colhoznici! Dar ceea ce a văzut depăşea orice închipuire. Munca la fermele de animale — mecanizată, la cîmp — mecanizată. Îngrijitoare de porci avînd propriul lor automobil. Dacă ar fi citit şi n-ar fi văzut, cu greu putea crede că fetişcanele acelea rumene, pline de sănătate şi zîmbet, lucrînd în halate albe ca zăpada, sînt crescătoare de păsări sau îngrijitoare de vaci, nu doctoriţe.

Cînd citeşti că un colhoz avînd cu puţin peste 2.000 de hectare de pămînt, scoate anual venit de 3.500.000 de ruble, lucrul ţi se pare foarte interesant. Cînd vezi însă 600 de taurine, 1.400 de porci, 4.000 păsări, construcţiile unui asemenea colhoz ce se întind pe zeci de hectare, eşti cu adevărat fericit că ai venit să înveţi din munca oamenilor care au făcut toate acestea.

Nu, hotărît „am avut prilejul" nu se potriveşte deloc. Cîrstea începe o a treia frază: „Am avut ocazia să".

Pe aceasta nici n-a isprăvit-o bine şi a şi şters-o. Ce mi-e prilej, ce mi-e ocazie ! Nici una nu merge ! In fiecare zi poţi avea cele mai diferite ocazii, unele plăcute, altele mai puţin. Dar să vezi Moscova. Kievul, să te întîlneşti cu oamenii sovietici, aceasta e o adevărată fericire.

A citit prin ziare că expoziţiei economice din Moscova i se spune „Universitate". El, Cîrstea, ar spune Universitate expoziţiei din Kiev, iar celei din Moscova i-ar zice, poate, Academie. O viaţă de om dacă ai studia această expoziţie şi tot ai mai avea ce să înveţi.

Fireşte, şi la Kiev şi la Moscova el, ca preşedinte de gospodărie colectivă, a vizitat mai mult sectoarele agriculturii. A văzut la expoziţia din Kiev oi care dădeau 15 kg de lînă la o tunsoare, vaci care dădeau anual 8.000 de litri de lapte. A urmărit la cinematograful expoziţiei jurnale în care erau descrise metodele aplicate de colhoznici la munca cîmpului. Şi-a amintit, vizionînd filmul, de cuvintele preşedintelui de la colhozul „Ucraina" : „Nici pămîntul nostru nu e prea darnic, dar cu maşini şi cu îngrăşăminte îl obligăm să dea cît mai mult. In ultimii ani n-am scos mai puţin de 2.600 de kg. de grîu la hectar, dar poate 3.000, da".

La expoziţia din Moscova a văzut Cîrstea alte minuni înfăptuite de omul sovietic. Exponate amintind belşugul de grîne strînse de pe pămînturile desţelenite, combine de cereale şi pentru scos cartofii. tractoare conduse prin telecomandă, sute de maşini agricole dintre cele mai moderne, toate menite să uşureze, chiar să înlocuiască munca manuală. A văzut giganţii TU-104 şi TU-114 macheta spărgătorului de gheaţă atomic Lenin, machetele rachetelor şi sateliţilor lansaţi în cosmos de Uniunea Sovietică. A mai văzut aparate de radio mici ca nişte tabachere. televizoare cu imaginea în culori. atîtea minunăţii care-i vor stărui încă multă vreme în amintire.

Programul vizitelor se încheia seara devreme. Dar nimeni nu vroia să meargă la culcare.

In acele zile minunate a văzut Cîrstea mulţi oameni sovietici. Elegant îmbrăcaţi, nu se deosebea colhoznicul de inginer, muncitorul simplu de ministru. Cîteodată, delegaţii se rătăceau. Era destul ca vreun cetăţean sovietic trecînd grăbit pe lîngă ei să le observe încurcătura că, ospitalier şi prietenos, le şi sărea în ajutor. Recunoscîndu-i după insigna Intourist-ului că sînt străini, le explica cu răbdare drumul spre casă, uneori îi şi conducea.

Nicolae Cîrstea s-a întors din Uniunea Sovietică cu dorinţa puternică de a aplica în gospodăria colectivă pe care o conduce tot ce se poate aplica din ce a învăţat. A hotărît să le vorbească consătenilor despre cele văzute, să-i convingă pe cei care mai stau încă de o parte, că numai muncind în colectiv, ţăranul muncitor îşi poate face o viaţă fericită.

Să vizitezi Uniunea Sovietică, ţara care construieşte prima comunismul, să vezi oameni sovietici, nu e un oarecare prilej sau ocazie. Dar cum să-şi înceapă cuvîntul mîine seară în faţa întovărăşiţilor din Satul Nou ?

A luat o altă coală de hîrtie şi a scris apăsat primele cuvinte: „Am avut fericirea să vizitez Uniunea Sovietică..."

TEOHARI OPREA

Încă odată despre concursurile agricole

In curînd însămînţările de toamnă în raionul Slatina vor fi terminate. Pînă săptămîna trecută acest raion a fost mereu printre primele din regiunea Piteşti, în ultima decadă chiar primul.

Cadrele tehnice din agricultura raionului mai au însă de rezolvat multe probleme. Vor continua lucrările de îmbunătăţiri funciare, în curînd vor fi deschise cursurile învăţămîntului agrozootehnic de masă. Printre problemele ce vor trebui rezolvate, şi încă urgent, se află şi concursurile agricole.

Din punctul de vedere al urmăririi activităţii de concurs, raionul Slatina se află printre raioanele cu rezultate medii. La concursul cultivatorilor de porumb s-au angajat 18 gospodării colective cu o suprafaţă de 447 de hectare. Procentul de participare a gospodăriilor colective este de aproape 78 la sută. Intovărăşirile agricole au participat mult mai slab — din cele 104 unităţi existente în raion s-au înscris doar 28. Faptul că mai puţin de 27 la sută din întovărăşiri s-au înscris la concurs pune în discuţie valabilitatea participării lor. După cum se ştie capitolul IV „Participanţi şi înscrieri" din regulament precizează că concursul se poate desfăşura dacă s-au înscris cel puţin 50 la sută din unităţi. Desigur, comisiile regională şi centrală vor hotărî şi asupra acestui aspect.

La majoritatea gospodăriilor colective s-a urmărit îndeaproape ca acordarea punctajelor prevăzute de regulament să fie atribuite în perioada de întreţinere. Din fişele de punctaj cercetate reiese grija şi exigenţa cu care au fost atribuite punctele. Aşa bunăoară, deşi în anexa I-a a regulamentului se prevede ca pentru executarea a 3 praşile să se acorde 15 puncte, comisia a acordat totuşi gospodăriei colective „Partizanii Păcii" din Brebeni numai 12 puncte. Aceasta drept penalizare pentru că lanul de porumb a fost răriţat — lucrare contraindicată. La fel gospodăriei colective „Răscoala ţăranilor din 1907" din aceeaşi comună, i s-a aplicat penalizare de 10 puncte pentru că n-a aplicat îngrăşăminte.

Din dosarul cu fişele de punctaj lipsesc însă 6 fişe, fiecare a unei gospodării colective Mai mult decît probabil că comisia raională a uitat să viziteze şi lanurile acestor unităţi. Se înţelege că orice încercare de „aducere la zi" a evidenţei n-are rost. Procedîndu-se aşa concursul ar pierde foarte mult în latura sa educativă, de întrecere.

Printre gospodăriile colective angajate în concursul porumbului sînt multe care, datorită preocupării, au obţinut rezultate foarte bune. Aşa este de pildă, gospodăria colectivă Griviţa Roşie din comuna Oporelu care a scos la fiecare hectar o producţie medie de porumb de aproape 4.000 de kg. Dar rezultatele obţinute de unităţi au fost aflate de membrii comisiei cu diferite prilejuri — arături, recoltări, însămînţări.

Comisia nu s-a deplasat încă în nici o unitate special pentru a stabili punctajele prevăzute de regulament în cea de-a doua etapă.

Vizitarea unităţilor pentru acordarea de puncte la grupele V, VI şi VII, ţinînd seama că recoltările s-au terminat de aproape 3 săptămîni, **trebuie considerată de Comisia raională ca una din sarcinile cele mai urgente.**

In primul rînd tovarăşii Constantin Iordache vicepreşedintele sfatului raional şi Gheorghe Giurescu şeful secţiei agricole sînt datori să antreneze şi pe ceilalţi doi membri din comisie, delegatul raionului U.T.M. şi al secţiei de învăţămînt şi cultură, pentru încheierea cît mai de grabă a lucrărilor de concurs.

După anumite indicaţii lucrurile nu stau mai bine nici în alte raioane ale regiunii Piteşti, ba în unele, ca de exemplu Costeşti, stau chiar mai rău. Este de datoria comisiei regionale să pretindă comisiilor raionale respectarea îndatoririlor ce le revin, astfel ca acum la încheierea activităţii de concurs să poată fi cunoscuţi şi premiaţi într-adevăr cei mai buni.

M. IORDACHE

NOI SATE ELECTRIFICATE

De la începutul anului şi pînă acum, în regiunea Iaşi au fost electrificate un număr de 14 sate

Contribuţia în bani şi materiale a ţăranilor muncitori la această acţiune în primele 9 luni ale anului, se ridică la suma de 600.000 lei. Totodată. ei au prestat muncă voluntară la transportul stîlpilor şi la diferite alte lucrări.

Datorită muncii voluntare prestate de ţăranii muncitori precum şi bunei gospodăriri a materialelor. în special de către întreprinderile de gospodărire comunală Iaşi şi Vaslui, executarea unui kilometru de reţea de joasă tensiune a costat în medie cu 8.000 lei mai puţin decît prevedea planul

Pînă la sfîrşitul anului, în regiunea Iaşi vor mai fi electrificate încă 15 sate unde lucrările sînt avansate.

Ziua Forţelor Armate ale Republicii Populare Romîne

La 25 octombrie 1944, prin lupta dusă de glorioasa armată sovietică şi armata romînă şi ca rezultat al eforturilor oamenilor muncii din ţara noastră care au răspuns cu entuziasm la chemarea Partidului Comunist Romîn „Totul pentru front, totul pentru victorie", a fost eliberat întregul teritoriu al patriei noastre de sub jugul cotropitorilor fascişti. Pentru a cinsti trecutul de luptă al armatei dusă pentru independenţa naţională şi îndeosebi contribuţia adusă alături de Armata Sovietică la eliberarea ţării de sub jugul fascist şi la zdrobirea Germaniei hitleriste, Partidul Muncitoresc Romîn guvernul şi Prezidiul Marii Adunări Naţionale au hotărît ca ziua de 25 octombrie să fie sărbătorită ca „Ziua Forţelor Armate ale R.P.R.".

Anul acesta, Ziua Forţelor Armate se sărbătoreşte în condiţii interne şi internaţionale deosebit de însemnate, marcate de creşterea impetuoasă ale forţelor economice şi politice a lagărului socialist a forţelor păcii şi democraţiei.

Pe frontul marilor cuceriri revoluţionare ce le-a obţinut sub conducerea partidului în cei 15 ani de la eliberare. poporul nostru a înscris şi făurirea Forţelor Armate ale Republicii Populare Romîne drept una din cele mai mari realizări ale sale; armata noastră se deosebeşte radical de vechea armată burghezo-moşierească, de orice armată capitalistă, prin caracterul şi compoziţia sa socială, prin scopul şi sarcinile sale.

Crearea Armatei Populare a fost o necesitate obiectivă, procesul făuririi ei fiind strîns legat de transformările radicale ce au avut loc în viaţa politico-economică şi socială a ţării noastre. Trecerea la construirea socialismului ca şi necesitatea apărării cuceririlor democratice obţinute, impunea crearea unor forţe armate de tip nou, în stare să asigure munca paşnică a poporului pe drumul construirii socialismului

In raportul politic ţinut la primul Congres al P.M.R. din februarie 1948, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea „Nu este sacrificiu prea mare pentru noi cînd este vorba de armată şi nevoile ei... Scut al intereselor poporului şi al Republicii Populare Romîne, şcoală a poporului — astfel concepem noi misiunea armatei în Republica Populară Romînă".

In construirea armatei de tip nou, partidul nostru s-a călăuzit după învăţătura marxist-leninistă despre statul socialist şi forţele sale armate, după experienţa militară a P.C.U.S., făuritorul primei armate din lume a muncitorilor şi ţăranilor eliberaţi. De asemenea partidul nostru a folosit propria sa experienţă obţinută în timpul pregătirii şi desfăşurării insurecţiei armate şi a războiului antihitlerist.

Un pas important în făurirea armatei populare l-a constituit reorganizarea aparatului politic, organizarea pe baze noi a organizaţiilor de partid din armată şi crearea organizaţiilor U.T.M în unităţi. sprijin principal al comandanţilor şi lucrătorilor politici în munca de ridicare a calităţii pregătirii de luptă şi politice a efectivelor.

Izvorul principal al succeselor obţinute în construirea Forţelor noastre Armate îl constituie conducerea de către partid. In Armata Populară Romînă se reflectă puternic trăsăturile caracteristice ale noii orînduiri: alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, frăţia dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale, unitatea moral-politică a oamenilor muncii din ţara noastră.

In urma realizărilor obţinute de poporul nostru muncitor în dezvoltarea economiei socialiste a ţării, precum şi a colaborării cu celelalte ţări socialiste frăţeşti în frunte cu Uniunea Sovietică, armata noastră a fost înzestrată cu armament şi tehnică de luptă moderne.

Prin munca politică ce o desfăşoară în armată, organele politice, organizaţiile de partid şi organizaţiile U.T.M sădesc în rîndurile militarilor dîrzenia şi hotărîrea de nezdruncinat a clasei muncitoare, le cultivă trăsăturile morale ale poporului nostru muncitor: cinstea, sinceritatea, dragostea de muncă, hotărîrea de a învinge cu orice preţ greutăţile. Forţele Armate dau patriei nu numai luptători pricepuţi şi curajoşi, înzestraţi cu înalte calităţi morale şi de luptă, ci şi cadre calificate pentru industrie şi agricultură ca: tractorişti conducători auto, telegrafişti etc., care după terminarea serviciului militar participă mai activ la construirea socialismului.

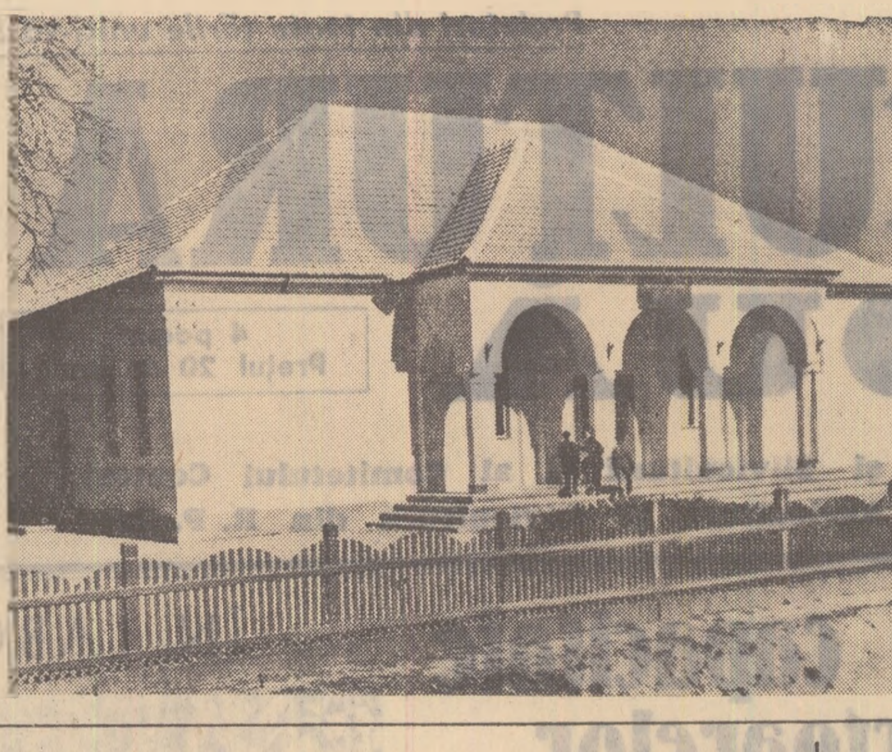
In armata noastră un puternic factor mobilizator îl constituie educarea patriotică şi cetăţenească a tinerilor ce vin să-şi satisfacă serviciul militar. Aici, pe lîngă meseria armelor, ei învaţă să-şi cunoască patria, trecutul de luptă al poporului, învaţă să preţuiască tezaurul culturii şi ştiinţei poporului nostru şi al întregii omeniri progresiste, învaţă să-şi iubească prietenii şi să urască de moarte pe duşmanii patriei

Datorită educaţiei politico-ideologice a crescut conştiinţa politică a militarilor, dragostea lor profundă faţă de patrie, partid şi popor. Acest lucru se oglindeşte în continua creştere a numărului fruntaşilor în pregătirea de luptă şi politică, a numărului de subunităţi fruntaşe în activitatea de zi cu zi pentru cunoaşterea şi întreţinerea armamentului şi tehnicii de luptă din înzestrare, în sîrguinţa cu care muncesc pentru îndeplinirea întocmai şi la timp a ordinelor şi dispoziţiunilor date de către comandanţi şi şefi.

Armata noastră este educată în spiritul internaţionalismului proletar, al dragostei faţă de Uniunea Sovietică şi celorlalte ţări socialiste, al solidarităţii cu oamenii muncii din întreaga lume.

Militarii Forţelor noastre Armate, credincioşi jurămîntului depus faţă de patrie şi popor sînt gata oricînd să-şi dea sîngele şi chiar viaţa pentru apărarea orînduirii democrat-populare. Ei sînt hotărîţi să-şi aducă întreaga lor contribuţie la întărirea şi apărarea lagărului socialist.

Colonel GHEORGHE CATANA

O nouă construcţie

De curînd, colectiviştii din comuna Păuleşti, raionul Satu Mare, au terminat de construit prin mijloacele lor căminul cultural care se vede în fotografie.

Foto: B. TRAIAN

Creşte numărul mecanizatorilor pentru S. M. T.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii acordă o atenţie sporită creării cadrelor de tractorişti necesari S.M.T.-urilor din ţara noastră. In noul an şcolar ce a început de curînd, în cele 23 de şcoli de mecanici agricoli organizate pe lîngă diferite S.M.T.-uri, sînt şcolarizaţi 5.200 de elevi. În anul I al acestor şcoli s-au înscris 1.800 de elevi. De asemenea, în S.M.T.-uri mai sînt calificaţi la locul de muncă 1.000 de ucenici care vor urma cursurile predate de inginerii şi tehnicienii din S.M.T.-uri, timp de trei ani.

In anul 1960, vor absolvi cursurile celor 23 de şcoli din S.M.T.-uri 1.800 de tractorişti, iar cursurile de calificare la faţa locului alţi 900 de tractorişti.

In acest an, şcolile de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T.-uri au fost şi mai bine dotate cu material didactic (planşe, machete de maşini, piese şi ansamble de motor etc.).

Revista „Probleme agricole" împlineşte 10 ani de la apariţie

In luna octombrie se împlinesc 10 ani de apariţie a revistei „Probleme agricole" revistă de ştiinţă şi practică agricolă socialistă.

Incă din primii ani de apariţie revista a căutat să pună la îndemîna inginerilor şi tehnicienilor agronomi cele mai noi cuceriri din domeniul agrotehnicii, ultimele rezultate ale cercetărilor din laboratoare şi cîmpuri de experienţă, bogata experienţă a U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară.

In decursul celor 10 ani de activitate, revista a oglindit pas cu pas importantele documente de partid şi de stat privitoare la dezvoltarea agriculturii. In mod deosebit au fost dezbătute problemele ridicate de Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., Directivele celui de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale. Plenarele C.C. al P.M.R. din iulie 1956 şi noiembrie 1958, consfătuirea de la Constanţa din 1958.

Numeroase şi valoroase lucrări originale scrise de cercetători şi oameni de ştiinţă prin apariţia lor în revistă şi-au adus aportul la lămurirea unor probleme de seamă ale dezvoltării agriculturii noastre socialiste. S-au bucurat de o deosebită atenţie problemele legate de cultura cerealelor, în special grîul şi porumbul hibrid — sub multiplele lor aspecte: biologie, agrotehnică, combaterea dăunătorilor etc. — cărora le-au fost destinate chiar numere speciale de revistă.

Pentru a contribui la lămurirea unor probleme de mare însemnătate practică pentru agricultură, revista a iniţiat discuţii largi pe teme de actualitate ca: lucrările solului, asolamentele şi altele.

Pe lîngă problemele de ştiinţă şi practică agricolă, revista „Probleme agricole" a căutat să contribuie la înarmarea cititorilor cu o serie de cunoştinţe din domeniul economiei şi organizării întreprinderilor agricole socialiste şi producţiei agricole. Articolele pe aceste teme au contribuit la lămurirea unor probleme economice, privind dezvoltarea agriculturii în general şi dezvoltarea şi consolidarea sectorului socialist din agricultură în special.

Revista a reuşit să atragă colaborarea specialiştilor care lucrează nemijlocit în producţie, precum şi a celor care îşi duc munca în învăţămînt şi institutele de cercetări ştiinţifice.

Prin răspîndirea largă a metodelor celor mai avansate în agricultură, prin promovarea noului în agricultură, prin sprijinul dat tuturor celor care lucrează nemijlocit în producţia agricolă, revista „Probleme agricole" şi-a cîştigat un binemeritat prestigiu. In cei 10 ani care au trecut de la apariţia primului număr de revistă, numărul abonaţilor a crescut de 5 ori. Revista a devenit cunoscută şi apreciată nu numai în ţară dar şi peste hotare. Sărbătorindu-şi cea de a 10-a aniversare, revista „Probleme agricole" are meritul unui deceniu de activitate rodnică pe tărîmul răspîndirii ştiinţei şi tehnicii agricole înaintate.

La baza de recepţie STREHAIA

Gheorghe Ţandără, preşedintele întovărăşirii din comuna Cîmpul Motrului, raionul Strehaia, regiuna Craiova. era tare neliniştit.

Secretarul întovărăşirii Borugă Nicolae, în loc să-l potolească, mai rău îl întărîta :

— Dacă nu ne grăbim ne-o iau alţii înainte. Să ducem mîine jumătate. — 11.000 de kg — şi poimîine restul.

Preşedintele a încuviinţat El voise să plece la bază cu toată cantitatea de 22.000 kg de porumb ştiuleţi, dar mijloacele de transport îl încurcau Acum însă se formă un convoi de 16 care cu 11.000 de kg porumb ştiuleţi care şi porni din Cîmpul Motrului spre baza de recepţie din Strehaia.

Conducătorii convoiului, întovărăşiţii Ion Molcomete, Purcel Nicolae şi, Germescu Alexandru, ţineau cu tot dinadinsul să ajungă la bază cît mai din vreme.

— Dacă reuşim ce ne-a rugat preşedintele, fac cinste, zise Molcomete, îndemnînd caii.

Aşa s-a făcut că încă nu răsărise soarele cînd la geamul laboratorului de analiză a bazei şi-a prins rînd — cel dintîi — Ion Molcomete

Curînd a sosit şi preşedintele Gheorghe Ţandără.

— Bravo. Sîntem primii, Ioane. ţine bine rîndul. Să nu te mişti de lîngă geam, că la ora 5 se deschide, a zis preşedintele, plecînd apoi să rînduiască convoiul la coşare.

Abia se înşirase convoiul de căruţe la coşare că au şi apărut întovărăşiţii din Jirov cu 10 care de ştiuleţi. Apoi, carele altor unităţi agricole cooperatiste din raion.

— Cine-i primul ? a întrebat laboranta Marcu Lucia, deschizînd geamul laboratorului.

— Noi, întovărăşirea din Cîmpul Motrului, strigă mîndru Molcomete, ca să-l audă cei din jur

— O să primiţi chitanţa nr. 1 la predarea porumbului contractat, grăi la rîndul său Sabin Popescu, şeful bazei Strehaia.

Molcomete răsuflă uşurat. Asta şi doriseră întovărăşiţii din Cîmpul Motrului. Ei porniseră cu porumb din lan direct la bază, cu gîndul să fie cei dintîi care să-şi cinstească, aşa cum se cuvine, semnăturile de pe contracte.

— Aţi fost buni de saftea, glumi magazinerul Emanoil Marina, cînd văzu convoaiele de căruţe înşirate pînă departe lîngă gară...

Gluma lui Marina s-a adeverit. La baza de recepţie Strehaia ritmul de predare a porumbului din prima zi s-a înteţit. În cîteva zile, baza a şi urcat în coşare peste 200 de tone de porumb ştiuleţi.

A. MUŞAT

Se dezvoltă acţiunea de economisire la C. E. C.

La Casa de Economii şi Consemnaţiuni a R.P.R a avut loc în ziua de 19 octombrie o consfătuire de presă la care au luat parte reprezentanţi ai ziarelor centrale şi locale din Capitală, ai radio-ului, televiziunii şi cinematografiei

Cu acest prilej, tov. Ilie David. directorul general al Casei de Economii şi Consemnaţiuni, a făcut o cuprinzătoare expunere, subliniind succesele obţinute în dezvoltarea acţiunii de economisire la C.E.C. şi perspectivele ei de viitor. Intre altele tov. Ilie David a subliniat că în anii stăpînirii burghezo-moşiereşti din totalul de 321.000 de depunători la C.E.C. (în 1938) abia 25.000 erau muncitori şi ţărani, iar depunerile acestora reprezentau abia 5 la sută din totalul sumelor depuse în acea vreme la casele de economii.

In anii regimului de democraţie populară — ca urmare a succeselor obţinute în opera de construcţie socialistă şi a creşterii nivelului de trai al oamenilor muncii — acţiunea de economisire la C.E.C. a căpătat în ţara noastră un caracter de masă Astfel pînă la 1 septembrie 1959 numărul depunătorilor pe Librete de economii C.E.C. a ajuns la 3.136.355. revenind în medie pe ţară 1 Libret de economii la 6 locuitori. In mediul sătesc numărul depunătorilor pe Librete de C.E.C. este de asemenea în continuă creştere. Pentru a face faţă creşterii continue a numărului depunătorilor şi spre a se asigura deservirea oamenilor muncii în tot mai bune condiţii reţeaua Caselor de Economii s-a dezvoltat necontenit.

In total pe întreaga ţară există 18.611 unităţi operative C.E.C.

Demn de subliniat e faptul că în primele 8 luni ale acestui an soldul depunerilor a crescut cu 26,8 la sută, faţă de cel existent la 31 decembrie 1958 pe cap de locuitor.

Ca urmare a măririi salariilor oamenilor muncii şi reducerii preţurilor la peste 2.600 de sortimente în acest an, ca şi în urma obţinerii unor recolte bune în majoritatea regiunilor ţării s-au creat noi condiţii ca oamenii muncii din ţara noastră să poată economisi spre folosul lor importante sume de bani Casa de Economii şi Consemnaţiuni acordă tuturor celor care depun economiile lor la C.E.C. avantaje importante. Banii păstraţi la C.E.C. sînt garantaţi de stat şi se înmulţesc prin dobînzile şi cîştigurile pe care le acordă C.E.C.-ul, acestea fiind scutite de orice taxe sau impozite.

Ştiut fiind că acţiunea de depunere la C.E.C. are un larg caracter patriotic, întrucît sumele atît timp cît sînt păstrate la C.E.C. sînt folosite de stat la marile lucrări ale construcţiei noastre socialiste, în acţiuni social-culturale etc., este necesar ca activitatea C.E.C.-ului să fie sprijinită prin toate mijloacele. In fiecare raion, oraş sau comună să crească în tot mai mare măsură numărul depunătorilor.

In încheierea expunerii sale. tov. Ilie David, a anunţat că şi anul acesta, între 23—30 noiembrie, se va organiza „Săptămîna economiei" Aceasta are ca scop între altele. dezvoltarea activităţii Caselor de Economii din mediul sătesc, îndeosebi în sectorul socialist al agriculturii.

Cînd munca sindicală e lăsată la voia întîmplării

Gospodăria agricolă de stat Orăştie este una dintre unităţile fruntaşe din regiunea Hunedoara. Ea posedă peste 600 de hectare de teren arabil şi are o îngrăşătorie de porci cu o capacitate de 20.000 de capete. Anual gospodăria livrează fondului central al statului 60.000 de porci graşi. In anul acesta, gospodăria a ridicat noi construcţii de mare capacitate care vor deservi sectorul zootehnic. Conducerea administrativă se străduieşte să creeze toate condiţiile pentru ca planul de producţie să fie îndeplinit la toţi indicii, iar preţul de cost să meargă în continuă scădere.

O grijă deosebită este acordată muncitorilor, făuritorii tuturor succeselor gospodăriei. Pentru ei s-au dat în folosinţă un grup social, numeroase locuinţe muncitoreşti individuale, o cantină cu circa 300 de locuri, o bibliotecă etc. Munca social-culturală nu se desfăşoară însă pe măsura condiţiilor create. Slab se desfăşoară munca cu cartea.

Biblioteca posedă sute de volume, dar stă închisă pentru că tov. Munteanu, responsabilul ei nu are vreme să se ocupe de difuzarea cărţilor. Cititorii găsesc uşa bibliotecii veşnic închisă. De aceea, nimeni nu se mai oboseşte astăzi să bată drumul pînă la bibliotecă.

Cît priveşte jocurile de şah, tovarăşul preşedinte al comitetului de întreprindere le-a împrumutat la diverşi salariaţi care le-au dus acasă unde se poate juca mai comod. Staţia de radioficare a sosit în incinta gospodăriei încă de acum 2—3 ani, dar n-a fost instalată.

Planul de muncă al colţului roşu s-a rătăcit — dacă există — undeva prin vreun birou. Deocamdată colţul roşu se face cunoscut muncitorilor doar prin clădirea pe care o ocupă.

Peste 240 de salariaţi permanenţi, sute de zilieri, sosiţi din diferite colţuri ale ţării şi numeroşi elevi veniţi la practică de la şcolile profesionale, lucrează an de an la gospodăria agricolă de stat Orăştie. Comitetul de întreprindere nu se preocupă de îndrumarea acestor tineri care abia păşesc în producţie, şi este străin faţă de ceilalţi salariaţi.

Oare n-ar putea comitetul de întreprindere să organizeze pentru muncitori expuneri pe diverse teme ? N-ar fi interesant dacă unul din funcţionarii gospodăriei ar prezenta într-una din seri la colţul roşu, recenzia unei cărţi? N-ar fi oare mai indicat ca şahurile să fie lăsate la colţul roşu şi să fie atraşi tinerii pentru a practica acest joc ?

Tinerii aşteaptă de mult ca şi în gospodăria lor să ia fiinţă brigada artistică de agitaţie, dar comitetul de întreprindere în frunte cu preşedintele. tov. Stemăr Ilie, se lasă foarte greu convins să treacă la acţiune. Aşa cum spunea tov. Dobroţă I, contabilul şef al gospodăriei, unii membri ai comitetului de întreprindere vorbesc mult, dar fac treabă puţină. Se pune firesc întrebarea : care-i cauza rămînerii în urmă a muncii sindicale ?

O parte din lipsurile existente se datoresc tov. Stemăr Ilie, preşedintele comitetului, care lasă ca munca să se desfăşoare în voia soartei. Tovarăşul Stemăr ar trebui să analizeze temeinic felul în care se desfăşoară munca sindicală şi să cîntărească care este aportul său personal la mobilizarea salariaţilor pentru realizarea planului de producţie la toţi indicii.

Strîngerea cotizaţiilor sindicale şi repartizarea biletelor de odihnă la staţiuni balneo-climaterice, sînt acţiuni importante, dar în centrul activităţii comitetului sindical trebuie să stea problemele de producţie precum şi preocuparea pentru educarea comunistă a salariaţilor, care se realizează printr-o vie muncă culturală.

Intre conducerea gospodăriei şi comitetul de întreprindere colaborarea este ca şi inexistentă. Această stare de lucruri se răsfrînge asupra întregii munci.

Datorită faptului că nu există colaborare între comitetul de întreprindere şi conducerea gospodăriei, că nu se duce nici un fel de muncă cultural-educativă, că masa la cantină a fost slabă, că întrecerea socialistă între brigăzi a fost lăsată în ultimul timp pe planul al doilea, s-a înregistrat o mare fluctuaţie a braţelor de muncă. Aceasta îngreunează procesul de producţie al gospodăriei de stat.

Comitetul de întreprindere de la gospodăria agricolă de stat Orăştie trebuie să treacă de îndată la remedierea acestor lipsuri serioase. El trebuie să ceară sprijinul organizatorului de partid şi împreună cu conducerea gospodăriei să se ia măsuri energice pentru mobilizarea muncitorilor prin grupele sindicale în vederea realizării planului de producţie, pentru înviorarea muncii cultural-educative, condiţie esenţială în creşterea spiritului de răspundere al fiecărui salariat. Numai în felul acesta comitetul de întreprindere de la gospodăria agricolă de stat Orăştie va fi la înălţimea sarcinilor care-i stau în faţă.

P. ZBIRLEA

Din activitatea brigăzii ştiinţifice

De curînd, în cadrul casei raionale de cultură Teleajen din Vălenii de Munte, a luat fiinţă o brigadă ştiinţifică formată din activişti de partid şi de stat, cadre medico-sanitare, profesori, ingineri agronomi şi zootehnişti.

In scopul informării şi culturalizării maselor de ţărani muncitori, brigada ştiinţifică s-a deplasat zilele trecute în comuna Homorîciu. Ţăranii muncitori din această comună au pus peste 40 de întrebări.

Cît de activă este această formă culturală pentru popularizarea ştiinţei ne-a dovedit-o faptul că sala căminului cultural devenise neîncăpătoare pentru numărul mare de cetăţeni, care vroiau să ia parte la această importantă formă culturală de masă.

Deplasarea brigăzii ştiinţifice de la casa de cultură raională în comuna Homorîciu a fost o acţiune reuşită.

Un deosebit aport la reuşita acestei acţiuni l-au adus tovarăşii David Gheorghe, instructor cu problemele de propagandă din cadrul raionului de partid Teleajen, dr. Aurelian Pîrvulescu, Lupu Maria, judecător, dr. veterinar Manciu Nicolae Pertea Constantin activist la casa raională şi alţi tovarăşi care fac parte din colectivul brigăzii ştiinţifice.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Colectiviştii din Satul Nou AU DEZVOLTAT RAMURI DE PRODUCŢIE RENTABILE

In vara anului 1953, un număr de 60 de familii de ţărani muncitori — romîni, unguri, germani din Satul Nou, raionul Codlea, şi-au unit laolaltă pămînturile şi au format gospodăria colectivă „Zorile roşii". Pe atunci gospodăria nu dispunea decît de 220 ha teren agricol şi cîteva atelaje. Colectiviştii nu cultivau decît grîu, secară, orz şi cartofi. Ca urmare a activităţii restrînse, veniturile colectiviştilor nu erau pe măsura posibilităţilor gospodăriei.

An de an însă sfera de activitate a colectiviştilor din Satul Nou a crescut mult. In sectorul producţiei vegetale au apărut noi culturi, printre care grîu de primăvară şi culturi tehnice ca sfeclă de zahăr, cicoare, butaşi de sfeclă etc. Cum Satul Nou este situat în apropierea Oraşului Stalin şi a unor importante centre industriale, colectiviştii de aici şi-au dat seama că dezvoltarea legumiculturii şi zootehniei le poate aduce mari venituri băneşti. Totodată ei şi-au propus să dezvolte şi pomicultura, precum şi întreprinderile anexe, ca ateliere de rotărie, tîmplărie, fierărie şi curelărie.

In problema dezvoltării ramurilor de producţie în raport cu condiţiile locale, merită a fi subliniată în primul rînd orientarea colectiviştilor din Satul Nou înspre dezvoltarea legumiculturii. In primii ani, grădina de legume şi zarzavat a gospodăriei colective se întindea doar pe 5 ha., din care, o bună parte era irigată cu apa dintr-un riuleţ ce trece prin preajma satului. Văzînd că legumele le aduc venituri însemnate, ei au hotărît în adunarea generală de dare de seamă anuală să extindă grădina de legume şi zarzavat pe 32 ha.

O atenţie deosebită au acordat colectiviştii irigării grădinii de legume. Cu ajutorul S.M.T.-ului Hărman care le-a pus la dispoziţie un grup de pompare şi ţevăria respectivă, colectiviştii au avut în permanenţă apa necesară udării culturilor. Irigaţia s-a extins la aproape toată suprafaţa.

— Respectind regulile agrotehnice în legumicultura şi îndeosebi cele cu privire la pregătirea solului, semănat, plantat, întreţinere şi irigat — spunea de curînd preşedintele gospodăriei, tov. Pal Iuliu, — şi lucrînd după sfatul şi îndemnul tehnicianului nostru agronom, tov. Gabor Ion, noi am înregistrat frumoase rezultate. Astfel, am predat statului în baza contractului şi am vîndut pe piaţa oraşului 70.000 kg. varză de vară, aproape 12.000 kg. roşii, aproape 3 vagoane de ceapă, 2.555 kg. fasole, plus 74.000 kg. morcovi, dovlecei, vinete, castraveţi, mazăre etc. In curînd vom mai livra peste 10 vagoane de varză de toamnă pe care ne pregătim să o recoltăm. Pînă acum legumicultura ne-a adus un venit de peste 210.000 lei, fără a pune la socoteală ce vom mai încasa pe varza de toamnă.

Venituri însemnate a obţinut gospodăria colectivă din Satul Nou şi din sectorul zootehnic, care, de asemenea, a fost mult dezvoltat în ultimul timp. Produsele lactate de aici — lapte, brînză de vaci şi oi, smîntînă, au luat drumul oraşului. Pînă la începutul lunii octombrie, producţia de la cele 40 vaci cu lapte a fost de 72.889 litri, ceea ce revine în medie cîte 1.800 litri de cap de vacă furajată. In sectorul ovin s-au obţinut 16.906 l lapte, adică cîte 42 l pe cap de oaie. Tot de la oi, toate din rasa ţigaie, colectiviştii au tuns în medie 2 kg de lînă pe cap de animal. In baza contractului încheiat cu O.R.A.C.A., gospodăria a predat statului numai în ultimele 3 luni, 18 boi şi 22 porci îngrăşaţi. Veniturile băneşti obţinute în cursul trimestrului III din sectorul zootehnic sînt de circa 50.000 lei.

Dacă la începutul anului gospodăria nu avea decît 95 taurine, numărul acestora a crescut în prezent la 177 capete şi va ajunge pînă la sfîrşitul anului la 202 capete. De asemenea numărul porcilor a crescut de la 55 la 193, iar numărul oilor a crescut de la 514 la 672 bucăţi.

O altă ramură de producţie care va aduce colectiviştilor din Satul Nou în viitorul apropiat mari venituri băneşti este şi pomicultura. Ei au o livadă de 4,5 ha. Pomii pe 3 ha vor intra la anul pe rod. Pentru dezvoltarea pomiculturii ei au organizat o pepinieră cu 7.000 puieţi de meri, altoiţi din anul trecut. In plus, în acest an au mai fost altoiţi în pepinieră încă 7.459 meri, 1.872 peri, 5.651 pruni, 193 caişi, 46 cireşi, 324 arbori ornamentali, 914 trandafiri etc. Pepiniera cuprinde în total peste 16.400 de pomi.

Venituri însemnate în cursul ultimului trimestru (circa 40.000 lei) au adus gospodăriei şi întreprinderile anexe în care intră atelierele de rotărie, tîmplărie, fierărie şi curelărie.

In sfîrşit, mai trebuie adăugat că venituri însemnate a obţinut gospodăria colectivă „Zorile Roşii" din Satul Nou şi din sectorul vegetal. Ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că pe lîngă cultura grîului, secarei, orzului şi cartofilor, colectiviştii de aici au extins în acest an cultura sfeclei de zahăr pe 30 de ha., cicoarea pe 70 de ha., şi a butaşilor de sfeclă pe 10 ha. Ajutaţi de S.M.T. Hărman să execute lucrările la timp şi cît mai bine, ei au obţinut producţii sporite printre care 2058 kg grîu, 2458 kg orz, 15.000 kg cicoare, în medie la ha. Veniturile globale din sectorul vegetal pe trimestrul III se ridică la suma de 265.032 lei.

Frumoasele rezultate obţinute de gospodăria colectivă au avut darul ca spre ea să-şi îndrepte paşii tot mai mulţi ţărani muncitori. De curînd, în ultima şedinţă a adunării generale, colectiviştii au aprobat primirea în gospodărie a ultimilor 6 ţărani muncitori, astfel că în prezent tot satul este colectivizat.

I. LEŞEANU

Gospodăria agricolă colectivă din Sf. Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară, dă o deosebită atenţie dezvoltării sectorului zootehnic. Tînărul Szöcs Augustin s-a evidenţiat prin buna îngrijire a celor 75 viţei pe care îi îngrijeşte. Iată-l in fotografie cu o parte din aceşti viţei.

Foto: BOŢCO TRAIAN

Au fost vinificate peste 7.000 vagoane de struguri

In toate podgoriile şi livezile ţării culesul strugurilor şi al fructelor este în toi. Atît producţia de struguri cît şi cea de fructe este în acest an bună.

In podgoriile din sudul ţării şi Moldova s-a cules peste 50 la sută din recolta de struguri, iar în cele din Ardeal aproximativ 25 la sută. In acelaşi timp, centrele de vinificare au prelucrat mai mult de 7.000 vagoane de struguri, iar oraşele şi centrele muncitoreşti au fost aprovizionate cu însemnate cantităţi de struguri de masă şi cu must.

Există totuşi unele centre de vinificare din podgoriile regiunilor Galaţi, Iaşi, Bacău, care nu lucrează cu întreaga capacitate a utilajului de vinificat, deoarece preluarea strugurilor nu se face potrivit graficelor stabilite, fapt care duce şi la întîrzierea celorlalte lucrări agricole de toamnă.

Vor da peste planul anual 2.000 de tractoare

Pentru realizările obţinute în primul semestru al acestui an colectivul Uzinei de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin a primit luni după-amiază Steagul roşu de întreprindere fruntaşă pe ramură acordat de Ministerul Industriei Grele şi Comitetul Central al Sindicatului pe ramură.

Ca rezultat al creşterii productivităţii muncii cu 3,3 la sută, constructorii de tractoare au reuşit să depăşească planul producţiei globale pe semestrul I cu 10,7 la sută.

Insufleţiţi de succesele dobîndite, colectivul uzinei luptă pentru traducerea în viaţă a angajamentului luat de a da peste planul anual 2.000 de tractoare.

Imbunătăţirile funciare — problemă de seamă a raionului nostru

Datorită poziţiei sale geografice — fiind înconjurat de dealuri masive — raionul Adjud a cunoscut în trecut mari calamităţi ca urmare a ploilor abundente care prin acumularea apelor inundau întinse suprafeţe de terenuri agricole.

Din cauza lipsei de interes a vechilor regimuri, sate întregi de locuitori erau deseori silite să-şi mute gospodăriile, să lase recolte însemnate pradă nesfîrşitelor căderi de apă sau a inundaţiilor provenite de la cele două rîuri principale: Trotuşul şi Siretul. Astfel că, raionul Adjud, cunoscut ca un raion cu un pronunţat caracter agricol, pierdea în fiecare an mari cantităţi de cereale, de bunuri obşteşti şi proprietăţi personale ale ţăranilor muncitori.

In anii puterii populare, odată cu trecerea la înfăptuirea politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii, s-au creat condiţii şi în raionul Adjud nu numai pentru folosirea raţională şi mai productivă a terenurilor agricole, dar şi pentru redarea de noi terenuri în circuitul agricol.

In lumina prevederilor documentelor Congresului al II-lea al P.M.R., a sarcinilor izvorîte din consfătuirea de la Constanţa şi pe baza obiectivelor ce ne-au revenit din planul de perspectivă privind dezvoltarea şi întărirea sectorului socialist al agriculturii, comitetul executiv al sfatului popular raional Adjud, sub conducerea permanentă a comitetului raional de partid, încă din toamna anului trecut a luat măsuri ca să asigure valorificarea unor noi terenuri pentru culturile agricole.

In primăvară lucrările au fost începute la vreme. Intr-un timp scurt, de numai 2 luni, s-a executat cu muncă voluntară în comuna Orbeni un canal în lungime de 4 km., de 1,5 m. la bază şi 2 metri la suprafaţă. Aceasta a constituit un început promiţător. S-a hotărît apoi deschiderea şi a altor şantiere, între care cele mai importante sînt cele din comunele Homocea şi Parava.

In comuna Homocea, de pildă, s-a stabilit a se executa regularizarea pîrîului „Polocin" pe o lungime de 3.600 m. liniari, dîndu-se astfel posibilitatea ca toate apele provenite din ploi să se reverse în rîul Siret; în acest fel se înlătură pericolul inundaţiilor. Prin această lucrare vor fi redate agriculturii circa 1.300 de ha. La Parava lucrarea este mai restrînsă, dar are aceeaşi importanţă, prevăzîndu-se regularizarea pîrîului Răcăciuni pe o întindere de 1.850 m. liniari.

Sfaturile populare comunale Homocea şi Parava s-au preocupat şi se preocupă îndeaproape de mobilizarea forţelor locale pentru executarea lucrărilor arătate. In fruntea acestor acţiuni deosebit de importante stau comuniştii, deputaţii, membrii colectivişti şi întovărăşiţii.

In comuna Parava, de pildă, în prima zi de muncă, deputatul Călugărul Ioan din circumscripţia nr. 5 a mobilizat 17 alegători, fiind urmat de deputaţii comunali Ghiulţ Andrei şi Zaharia Constantin, iar întovărăşiţi ca Doniga Savin, Crăciun Ioan şi alţii au lucrat consecutiv cîte 3—4 zile, depăşindu-şi normele de lucru.

Un ecou deosebit de mare l-a avut iniţiativa comitetului comunal de partid din comuna Homocea, care a lansat o chemare sub lozinca: „Nici un membru de partid, nici un deputat, fără norma executată în întregime". Aceasta a însufleţit şi mobilizat toate forţele comunei, astfel că în săptămîna record au venit pe şantier zilnic între 200—300 de colectivişti şi întovărăşiţi homoceni.

Nici tineretul nu s-a lăsat mai prejos. Din iniţiativa celor trei organizaţii U.T.M. din comuna Homocea s-au format brigăzi de muncă patriotică; s-a remarcat îndeosebi brigada condusă de utemistul Nichifor Ilie, membru colectivist, care a mobilizat zilnic la lucru cîte 15 tineri, timp de 10 zile.

Folosindu-se din plin munca organizatorică şi politică, la Homocea s-a reuşit într-un timp scurt — de la 1 iulie şi pînă în prezent — să se execute un volum de peste 29.700 m.c. terasamente pe o lungime de 3.400 m. liniari; au fost efectuate 8.700 zile-muncă voluntară.

Regularizarea canalului de la Parava se află de asemenea în plină execuţie, realizîndu-se prin muncă voluntară în intervalul de la 18 septembrie şi pînă în prezent, peste 750 m. liniari.

Prin executarea cu muncă voluntară a acestor două lucrări, cît şi a canalului terminat în primăvară în raza comunei Orbeni, s-a realizat o economie de cel puţin 600.000 lei.

Comitetul executiv al sfatului popular raional Adjud apreciază însă că deşi au fost obţinute rezultate bune în acţiunea patriotică a maselor de redare a noi terenuri în circuitul agricol, totuşi realizările puteau fi mult mai mari dacă se foloseau din plin condiţiile şi posibilităţile ce le are raionul în această direcţie. Aşa, de pildă, dintr-o analiză făcută în ziua de 30 septembrie a.c. a reieşit că în comparaţie cu Homocea, în comuna Parava, munca politică şi organizatorică de masă a fost desfăşurată la un nivel mult mai slab de către comitetul executiv al sfatului popular comunal, existînd zile cînd pe şantier se aflau puţini cetăţeni.

In executarea lucrărilor pe cele două şantiere am primit un ajutor calificat din partea tehnicienilor de specialitate ai O.R.I.F.-ului Bacău. In alte lucrări însă, cum ar fi, de pildă, irigarea a 120 de ha. la gospodăria agricolă colectivă din comuna Rugineşti, sprijinul primit nu a fost suficient.

De aceea, ţinînd cont de volumul mare de lucrări ce se vor începe în anul viitor considerăm că e necesar ca secţiile agricole raionale să fie înzestrate cu cadre tehnice de specialitate, care să contribuie din plin la rezolvarea cu succes a problemei îmbunătăţirilor funciare, sarcină de mare importanţă pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

GHEORGHE POPA
preşedintele comitetului executiv al sfatului popular al raionului Adjud

CIFRE şi FAPTE

Gospodăria colectivă „23 August" din Băileşti, regiunea Craiova, şi-a propus în planul de producţie, printre altele, să mărească în acest an ferma de păsări la 1.600 de găini, raţe, gîşte. In acest scop, îngrijitoarele de păsări au crescut peste 3.000 de pui de găină din rasa Leghorn, din care 1.500 cocoşei au fost valorificaţi, iar 1.100 puicuţe şi 270 cocoşei au fost opriţi pentru prăsilă. Ferma de păsări a dat peste plan circa 5.000 ouă.

Colectiviştii din comuna Pelişoru, raionul Feteşti, au construit în acest an 2 grajduri pentru animale mari, 4 coteţe pentru păsări, o magazie cu o capacitate de 80 de vagoane, un atelier, un pătul şi o remiză pentru unelte.

In vederea dezvoltării sectorului zootehnic, gospodăria colectivă din Stoicăneşti, regiunea Piteşti, a construit pînă acum 4 grajduri a 100 capete fiecare, una maternitate şi una îngrăşătorie, precum şi două saivane.

Gospodăriile colective din raionul Călăraşi, regiunea Bucureşti, au sporit încărcătura de animale la 100 de hectare. Anul acesta numărul bovinelor în aceste gospodării a crescut de la 1508 la 2645, iar al porcinelor de la 3.549 capete la 6 680.

Construcţiile în G. A. C.

Ce să facă cu buştenii?

Nu încape îndoială că membrii gospodăriilor colective din regiunea Piteşti sînt interesaţi să dezvolte atît producţia vegetală cît şi animală în vederea consolidării economice a gospodăriilor, în vederea obţinerii de venituri cît mai mari pentru munca depusă de ei. Nu încape, de asemenea, îndoială că dezvoltarea zootehniei depinde nu numai de numărul animalelor şi de hrana acestora, ci şi de îngrijirea lor. De aceea, adăposturile pentru animalele gospodăriilor colective constituie o problemă de prim ordin, a cărei rezolvare nu suferă amînări, nici întîrzieri mai ales acum cînd ne aflăm în prag de iarnă.

Că membrii gospodăriilor colective din cuprinsul regiunii Piteşti îşi dau seama de importanţa construcţiilor pentru animale, este destul să arătăm că ei au aprobat la întocmirea planurilor de producţie din acest an, să construiască numeroase grajduri, maternităţi, saivane etc. Pe regiune, numărul grajdurilor, maternităţilor şi saivanelor ce urmează să fie gata pînă la trecerea animalelor la iernat, se ridică la 161. La data de 1 octombrie situaţia acestor construcţii era următoarea: din cele 71 grajduri planificate, 3 erau neîncepute, 12 la fundaţii, 25 la zidărie, 16 la învelitoare şi 15 terminate; din cele 54 maternităţi pentru scroafe 26 erau neîncepute, 10 la fundaţii, 5 la zidărie, 4 la învelitoare şi 9 terminate, iar din cele 36 saivane planificate, 5 erau neîncepute, 6 la fundaţii, 8 la zidărie, 7 la învelitoare şi 10 terminate.

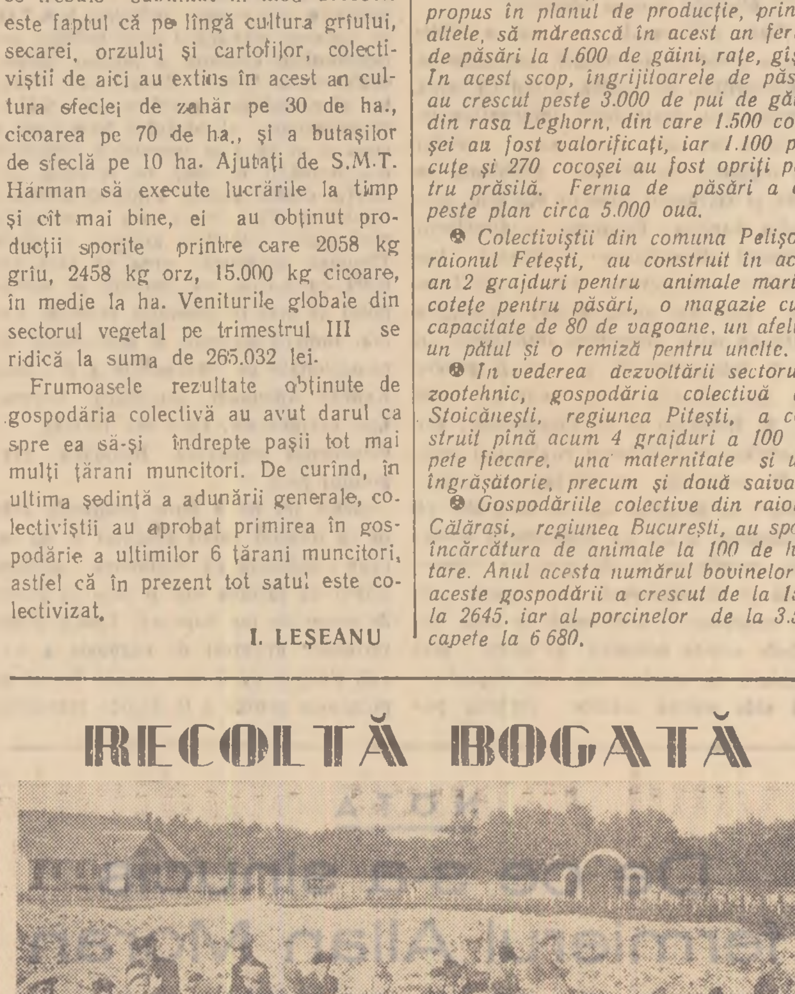
Situaţia aceasta, care nu poate mulţumi pe nimeni, trebuie însă analizată spre a se vedea căror cauze se datoreşte neterminarea construcţiilor arătate mai sus. In primul rînd se poate arăta că însăşi consiliile de conducere a gospodăriilor colective se fac vinovate de tărăgănarea şi încetineala cu care se lucrează la adăposturile pentru animale. Acest lucru reiese din faptul că unele gospodării colective, din raioanele Costeşti, Drăgăneşti-Olt şi Topoloveni, de pildă, n-au ridicat materialul lemnos repartizat, ci aşteaptă să li se dea de către sfaturile comunale respective din exploatarea pădurilor comunale. De ce?

Pe de altă parte, unele ocoale silvice din regiunea Piteşti, care furnizează o parte din materialul lemnos pentru construcţiile din gospodăriile colective, nu s-au arătat destul de dispuse să vină în ajutorul colectiviştilor. Ele au dat gospodăriilor materiale necorespunzătoare atît din punct de vedere al dimensiunilor, cît şi al calităţii. Bunăoară, au dat buşteni cu diametru de 40—60 cm., iar în alte cazuri, materiale care aveau putregai în procent de 30—40 la sută. Fără gatere ori circulare, gospodăriile colective din Dăneasa, Crăciuneni, Gostovăţ, n-au putut prelucra aceşti buşteni în lemn ecarisat, şi deci n-au putut termina construcţiile.

Cunosc organele în drept din regiunea Piteşti toate aceste deficienţe în problema construcţiilor în gospodăriile colective, şi ce măsuri înţeleg să ia pentru îndreptarea situaţiei?

S. RADU

RECOLTĂ BOGATĂ

Membrii gospodăriei agricole colective „Tractorul" din comuna Băbiciu, raionul Caracal, au obţinut în acest an o producţie de 2.614 kg. porumb la ha. In fotografie: un aspect din timpul curăţatului foilor de pe ştiuleţi.

De ce se obţin rezultate slabe la îngrăşarea porcilor

Gospodăriile agricole de stat viti-pomicole Copou şi Bucium din oraşul Iaşi deţin şi îngrăşătorii de porci.

Mai corect s-ar putea spune: „îngraşă porcii" fiindcă termenul „îngrăşătorie" nu se prea potriveşte în cazul lor. Gospodăriile respective aveau la începutul lunii octombrie în „îngrăşătorii" 98 şi, respectiv 70 de porci. După cum se vede, nici una din ele nu poseda nici măcar atîtea capete ca să acopere norma de deservire a unui îngrijitor. Consecinţele acestei stări de lucruri se cunosc: îngrijitorului trebuie să i se asigure salariul lunar tarifar, care, raportîndu-se la un număr mic de animale, urcă preţul de cost. In cazul gospodăriei agricole de stat Copou, treburile stau mai rău. Cîntărirea pe luna septembrie a arătat că la întregul efectiv s-a obţinut un spor de creştere în greutate de numai 500 de kg. Aceasta înseamnă un spor mediu zilnic pe cap de animal de numai 0,170 de kg. Potrivit planului trebuia să se obţină de aproape trei ori mai mult. Deci salariul tarifar lunar se repartizează pe o cantitate de produse mai mică decît cea normală de circa cinci ori.

Care sînt cauzele acestui rezultat slab? La cantină, contabilul şef Sîmpetru Mihai şi inginerul Stîrcu Constantin discutau că, după toate probabilităţile, se sustrag furaje. In favoarea acestei idei aduceau şi unele argumente. Nu ştiu dacă există într-adevăr sustrageri de furaje. Că se risipesc însă, nu mai încape îndoială.

Risipa de furaje este o cauză a rezultatelor slabe, dar nu cauza principală. Gospodăria a primit porcii pe care-i are în îngrăşătorie la greutatea de 30 de kg. Astăzi greutatea medie a lotului este de circa 50 de kg. Pînă acum cifrele nu spun nimic. Adăugînd însă la ele faptul că unii porci au ajuns să cîntărească 120 de kg., iar alţii abia 40, apare evidentă neuniformitatea materialului din îngrăşătorie. Hrănite la fel unele exemplare — acestea sînt, din păcate, mai puţine — au depăşit greutatea de livrare, iar altele aproape că n-au crescut de loc. Reiese de aici că gospodăriei i s-au livrat animale necorespunzătoare. E vina gospodăriei că le-a primit, iar apoi că le-a ţinut în îngrăşătorie. Dacă ar fi avut numai animale din cele care au ajuns la 120 de kg., gospodăria ar fi înregistrat venituri din creşterea porcilor.

La gospodăria agricolă de stat Bucium, rezultatele sînt ceva mai bune. Nici aici nu se realizează sporul zilnic planificat, numărul de unităţi nutritive per kg. este depăşit, iar preţul de cost atît la spor cît şi la greutatea vie depăşeşte pe cel prevăzut în plan. Cauzele sînt aproape identice cu cele de la gospodăria de stat Copou.

Creşterea porcilor în cele două gospodării ridica pe lîngă aspectele arătate şi o serie de alte probleme. De exemplu: atît la o gospodărie, cît şi la cealaltă, capacitatea grajdului asigură numărul de animale necesar unei norme de deservire. Dar nici una din unităţi nu foloseşte în prezent întreaga capacitate a construcţiilor. De aceea, amortismentul acestora participă la formarea preţului de cost per kg cu o sumă mai mare decît în cazul cînd construcţiile ar fi folosite la capacitatea lor normală.

O altă problemă ţine de eficacitatea economică a îngrăşătoriilor care numără puţini porci. Dacă şi-ar popula grajdurile la capacitatea normală, gospodăria agricolă de stat Copou ar putea îngrăşa 200 de capete, iar gospodăria agricolă de stat Bucium şi mai puţine. In această situaţie ele nu vor putea să aibă rezultatele pe care le obţin unităţile agricole de stat cu îngrăşătorii mari. Construirea a noi cocini de către cele două gospodării în scopul măririi îngraşătoriilor ar fi, după părerea mea, greşită. Unităţile cultivă suprafeţe nu prea întinse cu porumb boabe. In afara plantaţiilor de vii şi pomi, gospodăriile posedă însă suprafeţe relativ întinse de teren agricol — teren cu păşuni şi fîneţe. De altfel, ele vînd fîn. Apoi există şi perspectiva ca suprafaţa ce poate fi destinată păşunii şi producţiei de fînuri să mai crească prin preluări de noi terenuri. Aceste fapte, precum şi apropierea de oraşul Iaşi, permit celor două gospodării ca în viitor să dezvolte nu creşterea porcilor, ci a vacilor de lapte. Laptele ar urma să fie valorificat în stare proaspătă chiar în cartierele în care cele două gospodării îşi au sediul. Dîndu-li-se vaci bune şi organizîndu-se creşterea viţeilor obţinuţi în unităţi mai îndepărtate de oraş, gospodăriile ar putea obţine cantităţi mari de lapte marfă pe cap de animal şi însemnate venituri.

Dar, întrucît schimbarea aceasta nu se poate face de pe o zi pe alta, e necesar ca, deocamdată, să fie luate măsuri pentru valorificarea actualului efectiv de porci şi popularea imediată a îngraşătoriilor la capacitatea normală cu animale de înaltă valoare zootehnică. Deoarece pentru numărul mic de porci ce încap în cocinele existente gospodăriile au concentrate din producţie proprie şi pot să-şi procure concentrate industriale chiar din localitatea în care-şi au sediul, îngrăşarea porcilor se poate face cu rezultate mult mai bune decît pînă acum. Din îngrăşarea porcilor cele două gospodării pot obţine beneficii. Desigur, nu beneficii pe cap de animal la nivelul gospodăriilor cu îngrăşătorii mari şi condiţii mai bune.

Pentru viitor, fie că-şi menţin sau nu actualele îngrăşătorii, creşterea vacilor de lapte este sectorul zootehnic cel mai potrivit condiţiilor naturale şi economice pe care le au cele două gospodării.

M. GALIANU

ÎN GOSPODĂRIILE COLECTIVE ŞI DE STAT DIN REGIUNEA STALIN

Trebuie asigurate condiţii bune pentru iernatul animalelor

Experienţa unităţilor agricole fruntaşe ne arată că atunci cînd animalele primesc pe timpul iernii o îngrijire şi hrănire raţională dau o producţie sporită de lapte, carne şi alte produse animaliere. Inţelegind tot mai mult acest adevăr, colectiviştii din raionul Codlea, regiunea Stalin, au asigurat din vreme vitelor, pe lîngă adăposturile necesare şi însemnate cantităţi de furaje însilozate. Alături de gospodăriile agricole colective Bod, Hălchiu, Hărman, care au de acum o tradiţie recunoscută în creşterea animalelor, mari cantităţi de nutreţuri au pus la murat în acest an şi celelalte gospodării colective din raion, cum sînt, de pildă, cele din comunele Vulcan, Ghimbav, Cristian şi altele. In medie gospodăriile colective din raionul Codlea au însilozat pînă la data de 15 octombrie a.c., cîte 6 tone nutreţ pentru fiecare bovină. De asemenea unele rezultate bune au fost obţinute şi de către gospodăriile colective din raioanele Sibiu, Tîrnăveni, Sighişoara şi Mediaş, unde procentul realizărilor la însilozări variază între 70—92 la sută. Nu acelaşi lucru se poate spune însă şi despre gospodăriile colective din raioanele Făgăraş şi Rupea, unde pînă la aceeaşi dată se însilozaseră cantităţi reduse de nutreţuri, care reprezintă abia 29 şi respectiv 42 la sută din plan.

Dintre gospodăriile agricole de stat din regiunea Stalin bine stau cu însilozările cele din Agnita, Hărman, Lovnic şi Sighişoara. Sînt mult rămase în urmă cu lucrările de însilozare îndeosebi gospodăriile de stat Şercaia, Cincul, Rijnov, Nocrich, Netuş, Rupea, Cristian-Sibiu, Noul şi altele unde cantităţile de nutreţuri însilozate reprezintă abia jumătate din cît este prevăzut a se realiza în acest an.

In loc să înveţe din experienţa anilor trecuţi, gospodăriile agricole de stat Noul, Cristian-Sibiu şi Rupea tărăgănează în mod nejustificat şi în acest an lucrările de însilozare a nutreţurilor. Nu întîmplător ele obţin în prezent producţii de lapte scăzute în comparaţie cu alte gospodării de stat. Astfel, în timp ce gospodăria de stat Sibiu realizase pînă la începutul lunii octombrie cîte 2.405 litri pe cap de vacă furajată, gospodăria de stat Cristian-Sibiu cu aceleaşi posibilităţi realizase abia cîte 1.875 litri de lapte. La fel gospodăria de stat Noul realizase pînă la aceeaşi dată numai 1.882 litri lapte, iar gospodăria de stat Rupea abia 1.985 litri lapte pe cap de vacă furajată.

★

Ţinînd seama de perioada de timp în care ne găsim era de aşteptat ca acum cea mai mare parte a construcţiilor pentru adăpostirea animalelor să fie terminate. Din cele constatate pe teren rezultă că atît în gospodăriile colective, cît şi în gospodăriile de stat lucrările de construcţii zootehnice sînt mult rămase în urmă. Bunăoară, din cele 96 adăposturi pentru bovine şi 64 maternităţi pentru scroafe cîte trebuie să se construiască în acest an de către gospodăriile colective, pînă la începutul lunii octombrie, fuseseră terminate abia 22 adăposturi pentru bovine şi numai 10 maternităţi pentru scroafe. Intr-o situaţie rea se găsesc cu construcţiile pentru animale şi gospodăriile colective din raioanele Rupea şi Sibiu, unde stadiul fizic al lucrărilor de construcţii zootehnice este realizat în procent de numai 30—40 la sută. Rămase în urmă cu lucrările de construcţii sînt gospodăriile de stat Saschiz, Sînniclăuş, Seuca-Botorca, Hălchiu şi altele.

Cauzele rămînerii în urmă a lucrărilor de construcţii zootehnice se datoresc pe de o parte sistemului defectuos al repartiţiei materialelor de construcţii, cît şi tărăgănării lucrărilor de către T.R.C.L. Stalin care a lăsat pe plan secundar lucrările de construcţii agrozootehnice. In ceea ce priveşte repartiţia materialelor, în loc ca ponderea acestora să fie repartizată gospodăriilor de stat în trimestrele I şi II, acestea au fost repartizate în mare parte în trim. III şi IV. Pe lîngă aceste deficienţe, o altă cauză care a determinat rămînerea în urmă a lucrărilor de construcţii este folosirea pe scară redusă a materialelor din resurse locale de către unităţile agricole.

Cu toate că gospodăriile colective şi de stat din raionul Rupea au suficiente cantităţi de materiale locale ca de pildă, piatră de carieră şi de rîu, nisip, lemn etc., aceste resurse sînt folosite însă în mică măsură. Mai mult, gospodăriile colective din acest raion în loc să procedeze la calificarea meşterilor din rîndul membrilor merg pe linia angajării de meşteri particulari, ceea ce duce la scumpirea construcţiilor executate.

Asigurarea animalelor cu adăposturi corespunzătoare şi nutreţuri suficiente şi de calitate este o sarcină de seamă ce trebuie să stea în această perioadă în centrul atenţiei tuturor organelor agricole, cît şi a conducerilor gospodăriilor agricole de stat şi colective. Folosind din plin resursele verzi ce se găsesc din belşug, fiecare unitate agricolă trebuie să însilozeze acum mari cantităţi de coceni în amestec cu tăiţei de sfeclă sau melasă, frunze de sfeclă de zahăr, diferite resturi legumicole etc. Nu mai puţină grijă trebuie dată impulsionării lucrărilor de construcţii şi folosirii la maximum a materialelor din resurse locale, în aşa fel ca aceste lucrări să fie terminate în întregime pînă la data de 1 decembrie.

B. TRAIAN

În vizită la prietenii sovietici
POPAS ÎN COLHOZUL „KIROV"

Bucurie, emoție, nerăbdare — iată ce a cuprins pe toți cei peste 350 de excursioniști care cu cel de-al șaselea tren al prieteniei au plecat la începutul acestei luni să viziteze Uniunea Sovietică. Toți aveam impresia că trenul merge încet. Toți eram stăpîniți de emoție și curiozitate. Insfîrșit, iată-ne pe pămînt sovietic...

Pretutindeni pe unde am fost am văzut lucruri demne de toată lauda. Am văzut orașe minunate cu clădiri mari și impunătoare, teatre și muzee, obiecte de artă veche și nouă, monumente istorice, parcuri și expoziții, cinematografe și universități, blocuri mari și moderne. Am văzut satul colhoznic, unde țăranii sovietici duc o viață îmbelșugată și fericită, iar mai presus de orice, am văzut pe omul sovietic, cult, disciplinat, ospitalier și cu o mare dragoste de muncă și de pace.

Din frumosul oraș ucrainean Vinița unde am făcut primul popas mai mare, pornim spre colhozul „Kirov". Aici ne întîmpină conducerea colhozului și a Sovietului sătesc, iar pionierii, ne primesc cu cîntece, dăruindu-ne flori și cravate roșii. Pe nesimțite între grupul nostru de vizitatori și membrii colhozului se închegă discuții interesante. Vizităm timp de o jumătate de zi colhozul, vedem și aflăm lucruri și realizări demne de toată lauda pentru oamenii de aici. De la început, tov. Vanjula Vasile Andreevici, secretar al organizației de partid al colhozului, ne spune că acest colhoz nu este unul din colhozurile mari din această regiune; cu toate acestea avem ce vedea aici.

Colhozul „Kirov" a fost înființat în anul 1921. La început avea doar 20 de hectare de pămînt și doi cai. In anul 1931—1932, ultimele familii de țărani au intrat în colhoz. In acea perioadă, colhozul producea 1.200 kg. grîu la hectar. An de an, el a reușit să mărească considerabil producția de cereale la ha. și să se dezvolte multilateral, punînd accentul pe întărirea ramurilor aducătoare de mari venituri, ca zootehnia, pomicultura, plantele tehnice etc. Astfel colhoznicii au reușit ca în anul 1940 să obțină în medie peste 2.500 kg. de cereale la ha., iar numărul vacilor, păsărilor, al oilor, al porcilor, al familiilor de albine, să crească considerabil. Odată cu acestea, colhozul reușise să-și construiască numeroase grajduri moderne pentru animale, maternități și îngrășătorii pentru porci, cotețe sistematice pentru păsări, magazii și hambare încăpătoare pentru cereale și altele.

Ocupația vremelnică a fasciștilor a adus pagube colosale și colhozului „Kirov". Pagubele în materiale și bunuri pricinuite de cotropitori au însumat peste 22.000.000 de ruble, fără a mai vorbi despre jertfele pe care le-au dat colhoznicii în timpul războiului pentru apărarea patriei.

După război, printr-o muncă eroică depusă de colhoznici, toate clădirile au fost reconstruite. A sporit an de an producția la hectar, au fost dezvoltate fermele de animale. Acum, începînd cu tractoarele și terminînd cu mașina de recoltat sfeclă de zahăr și cu cea de recoltat porumb, colhozul dispune de toate mașinile moderne necesare agriculturii. Pentru transportul cerealelor, colhozul are 19 camioane. Pe lîngă colhoz există o fabrică de cărămidă cu ajutorul căreia atît gospodăria obștească cît și colhoznicii își înalță noi clădiri spațioase fie pentru locuit, fie pentru alte nevoi. Colhozul are 4 școli: 2 elementare și 2 medii, 5 grădinițe și creșe pentru copii, un spital, o moară și multe altele.

In timpul vizitei noastre am văzut fermele de animale, atelierele și mașinile gospodăriei. Am întîlnit aici colhoznici care îngrijeau cu multă pricepere și multă dragoste de animalele colhozului. Am văzut grajduri mari, luminoase, în care îngrijitul vitelor se face mecanizat, începînd de la hrănit, adăpat și muls și pînă la curățatul grajdurilor. Colhozul are 545 de taurine, din care 350 de vaci mulgătoare, 2.650 de porci și scroafe, 5.000 de găini și rațe. Anul trecut, de la fiecare vacă furajată, colhoznicii au obținut în medie cîte 3.000 litri lapte, iar la un număr de 60 de vaci, cîte 5.000 litri lapte anual.

— Anul acesta, producția medie de lapte planificată pe cap de animal, ne povestește mulgătoarea fruntașă Nelia Koralenco, este de 3.300 de litri.

Mulți dintre vizitatori s-au interesat în amănunțime de felul cum sînt hrănite animalele. S-a arătat că animalele primesc vara masă verde, iar iarna concentrate și siloz. Colhoznicii ne-au arătat că de la fiecare scroafă de prăsilă se obțin anual cîte 25 de purcei. așa că numai acest sector a adus anul trecut colhozului un venit de 2 milioane și jumătate ruble.

In drum de la un sector de muncă la altul, am trecut pe lîngă livada colhozului. Pe o întindere de 40 de ha. am văzut diferite soiuri de pomi încărcați de fructe. In mijlocul acestor livezi de toată frumusețea am văzut prisaca colhozului. Specialistul colhozului, Banjulă Fedorov, ne-a arătat că anul trecut a obținut o producție de 3.200 kg. de miere de la 255 de familii de albine.

Mult ne-a impresionat casa de cultură a colhoznicilor. Ea este construită în mijlocul satului și are săli mari și frumos pictate; în jurul ei sînt ridicate mai multe monumente ale eroilor căzuți în lupta pentru apărarea patriei. In sat am văzut numeroase locuințe noi. Numai în acest an au fost construite peste 130 de case. Satul fiind radioficat în întregime, colhoznicii ascultă diferite programe de radio și sînt la curent cu toate noutățile din țară și de peste graniță.

Pentru rezultatele obținute în munca de zi cu zi, un număr de 80 de colhoznici au fost decorați și distinși de către statul sovietic cu ordine și medalii.

In puținul timp pe care l-am petrecut în mijlocul membrilor colhozului „Kirov", între vizitatorii romîni și membrii acestui colhoz s-au stabilit legături de aleasă prietenie, de frăție-tate.

De aceea, despărțirea nu a fost ușoară.

ION GHEORGHIU

Pentru pace și prietenie între popoare

A trecut aproape o lună de la încheierea vizitei lui N. S. Hrușciov în S.U.A. și în întreaga lume continuă să se vorbească cu ardoare despre această vizită, despre tratativele ce au avut loc între conducătorii celor două mari țări, precum și despre propunerile făcute de N. S. Hrușciov la O.N.U. in vederea dezarmării generale și totale. Faptul că popoarele le dau o asemenea importanță ne mai întîlnită încă în politica internațională, dovedește odată în plus dorința fierbinte a maselor pentru înlăturarea primejdiei unui nou război.

Semnificativ în această privință e tonul pe care îl menține presa americană și reprezentanții politicii externe a S.U.A. la adresa Uniunii Sovietice precum și unele acțiuni printre care se numără și măsurile de îndepărtare a „oamenilor lui Dulles" din Departamentul de Stat. Presa americană stăruie în mod deosebit asupra necesității de a se întări legăturile comerciale cu U.R.S.S. Astfel, revista „Business Week" arăta nu de mult că reprezentanții oficiali ai Statelor Unite au și început să studieze tehnica înlăturării unora dintre barierile care împiedică comerțul cu Rusia, apărută în „cursul celor zece ani de război rece". De asemenea, presa americană a redat și comentat pe larg declarațiile din 8 octombrie ale lui Henry Cabot Lodge, care a salutat ideea extinderii contactelor între cele două țări, subliniind că „S.U.A. se află în prezent în pragul unei noi orientări în ceea ce privește relațiile cu Uniunea Sovietică".

Toți oamenii iubitori de pace, toți acei care își dau seama de dezastrul ce l-ar putea aduce izbucnirea unui nou război, se bucură și aprobă tratativele de la Camp David, nădăjduind că va fi înlăturată definitiv primejdia care plutește asupra omenirii.

Ziarul italian „Poese Lera" a publicat o serie de interviuri, acordate de personalități de seamă avînd ca temă perspectiva destinderii internaționale. Printre cei care au răspuns revistei în legătură cu această problemă se află și scriitorul Alberto Morario, ziaristul Sandro Delmone — directorul ziarului „Mesaggero" și Renato Angiolillo — directorul ziarului „Il Tempo". Toți trei și-au arătat satisfacția față de noile schimbări intervenite în viața internațională și sînt de părere că întrevederile ce au avut loc între N. S. Hrușciov și D. Eisenhower, vor contribui la lichidarea războiului rece.

De asemenea, ziarul japonez „Akahata", în articolul său de fond din 21 octombrie, arată că propunerile sovietice privitoare la dezarmarea generală și totală constituie singura cale de rezolvare a problemei de care depinde soarta omenirii. El arată mai departe că sarcina cea mai importantă este unirea tuturor forțelor popoarelor pentru înfăptuirea propunerilor făcute de U.R.S.S.

De curînd, guvernul francez a dat un comunicat prin care arată printre altele că este necesar să se ajungă la o slăbire efectivă a încordării.

In legătură cu începerea discutării la O.N.U. a propunerilor sovietice de dezarmare generală și totală, la Ministerul Afacerilor Externe al R. Cehoslovace au sosit mii de scrisori, telegrame și rezoluții trimise de oameni de diferite condiții sociale care cer O.N.U. să adopte propunerile sovietice.

Personalități de seamă din întreaga lume sprijină de asemenea propunerile sovietice de dezarmare. Astfel, Hubert Humphrey senator din S.U.A., spune printre altele că propunerile sovietice „indică țelul spre care să tindă omul". Thomas Dehler, deputat în Bundestag din Germania occidentală, spune că propunerile sovietice trebuie să fie realizate „pas cu pas", iar Lazaro Cardenos, fost președinte al Mexicului, arată că propunerile lui Hrușciov „constituie un act de uriașă importanță care răspunde dorinței fierbinți a tuturor popoarelor lumii".

„In primul rînd să se renunțe la arma nucleară", spune și scriitorul englez John Baynton Priestley, iar industriașul american Cyrus Eaton e de părere că textul cuvîntării lui Hrușciov la O.N.U. „trebuie tradus neîntîrziat în toate limbile și publicat pentru toate popoarele lumii".

Nesocotind voința popoarelor, adepții războiului rece încearcă să împiedice acțiunea de îmbunătățire a relațiilor internaționale. Truman, fost președinte al S.U.A. continuă să se pronunțe împotriva vizitei lui Eisenhower în Uniunea Sovietică. Acheson, fost secretar al Departamentului de Stat a spus că tratativele cu U.R.S.S. în problema Berlinului ar fi cu totul nepotrivite și a propus întărirea N.A.T.O. în vederea elaborării unei politici anticomuniste comune a tuturor țărilor occidentale. Nelson Rockefeller, fruntaș al partidului republican din S.U.A și guvernator al Statului New-York a spus și el că este împotriva lichidării discriminării în ceea ce privește comerțul dintre Statele Unite și Uniunea Sovietică. El a mers cu pretențiile pînă acolo, încît a afirmat că dacă Uniunea Sovietică vrea să facă comerț cu S.U.A., să renunțe la monopolul de stat în comerțul exterior. Cel mai îndîrjit dușman al destinderii internaționale se dovedește a fi însă Konrad Adenauer, cancelarul Germaniei occidentale, care s-a ridicat cu vehemență împotriva lichidării războiului rece.

Acest fel de a pune problema este de la început sortit eșecului și nu încape îndoială că asemenea oameni lipsiți de rațiune vor fi puși la punct de propriile lor popoare. Epoca aventurierilor ațîțători de războaie a trecut. Forțele păcii sînt astăzi destul de puternice pentru a le dejuca planurile.

SPORT

Finalele „Cupei Agriculturii"

După două luni de întreceri viu disputate, cea mai mare competiție sportivă sătească din acest an, „Cupa Agriculturii", a ajuns în faza finală. Această competiție de masă a antrenat pe terenurile de sport numeroși țărani muncitori din regiunile Autonomă Maghiară, Stalin, Cluj, Hunedoara, Oradea și Baia Mare, care s-au întrecut la disciplinele fotbal, atletism, volei și popice. Ei au demonstrat că așa cum sînt fruntași pe ogoare, pot obține rezultate frumoase și pe terenurile de sport.

In vederea etapei interegionale la care vor participa cei mai buni concurenți din cele 6 regiuni menționate mai sus, s-au făcut pregătiri speciale în comunele Miercurea Nirajului, Gălești, Sînvași și Troița, care vor găzdui întrecerile finale ale primei ediții a „Cupei Agriculturii". Intrecerile vor avea loc în zilele de 23,24 și 25 octombrie.

Urăm concurenților succes și cît mai bune rezultate care să cinstească grija partidului și guvernului pentru dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din mediul sătesc.

Intr-o cooperativă agricolă de producție

DIN R. P. ALBANIA

Hilmijé Hadjiu a crescut într-o familie din Ravonik, sătuc din apropiere de Korcia. Partizani fanatici ai moravurilor și obiceiurilor strămoșești, părinții au închis-o la vîrsta de 10 ani între zidurile casei. Dar iată că într-o bună zi vălul întunecat care izola femeile de lume a fost sfîșiat. Infiintarea cooperativei agricole de producție a îngăduit femeilor din Ravonik să înceapă o viață nouă. De atunci pe panoul de onoare și pe listele cu zilele-muncă efectuate de cooperatori, numele lui Hilmijé Hadjiu era mereu în frunte. Curînd a cerut-o în căsătorie un tînăr din Gjonomad. Părinții ar fi vrut s-o dea, dar Hilmijé și-a zis: „In Gjonomad mai dăinuie gospodăria individuală. Tînărul e țăran individual. Nu pot să părăsesc cooperativa!" Mai tîrziu însă Hilmijé a îndrăgit un băiat. Nu era numai frumos, ci și foarte harnic. Nimeni nu-l întrecea la munca cîmpului.

Hilmijé Hadjiu și Shaban Arréza, amîndoi harnici și inimoși alcătuiau o pereche fericită.

...Acasă la Hilmijé domnește bucuria. Nu este multă vreme de cînd ea și părinții săi s-au mutat în locuința cea nouă. Becurile electrice luminează camerele împodobite cu covoare frumoase, perdele, mobile, tablouri. Aparatul de radio a fost așezat în camera de oaspeți.

Intr-o casă nouă, bine mobilată și nunta pare mai veselă. Încăperile sînt pline de oaspeți. Bărbații și femeile stau în camere separate, așa cum cer obiceiurile vechi. Dar cei tineri nu le mai iau în seamă, și curînd în curtea largă se încinge hora, răsună cîntece.

Țăranul are o vorbă: „Nuntă fără lăutari nu se poate!" Pe prispă s-a înfiripat o mică orchestră populară: clarinet, vioară, acordeon, ghitară, tobă. Se cîntă melodii populare și muzică de dans. Vechile obiceiuri fac loc celor noi. Bătrînii joacă hora, tinerii dansează tango și foxtrot.

Tradiția cere ca oaspeții să mănînce bine. In trecut adeseori cei nevoiași, pentru a nu călca tradiția și a nu se face de rîs în sat, își sacrificau boul de la jug sau singura vită pe care o aveau. După nuntă familia rămînea mai săracă decît fusese. Dar azi, Ali Hadjiu poate face față cheltuielilor căci este bogat, mulțumită cooperativei. El nu este silit să-și taie vita de povară căci are destule economii pentru a cumpăra tot ce trebuie la un asemenea ospăț. Nuntașii se ospătează din belșug cu fripturi și alte mîncăruri gustoase, se cinstesc cu vin și țuică, mănîncă dulciuri și prăjituri. Ei închină în cinstea tinerilor căsătoriți, a familiei și a părinților, pahare cu vin așa cum e obiceiul..

Femeile s-au așezat și ele la ospăț, alături de bărbați, dar ochii lor sînt mereu asupra tinerei mirese. Hilmijé poartă rochie albă, văl, cunună de lămîiță și stă în fundul odăii, resemnată, cu pleoapele plecate, așa cum cere obiceiul. Femeile au făcut cerc în jurul ei și cîntă o melodie tradițională.

Dar iată că sosește și autobuzul cu flăcăii din Rrenbeg, care au venit să însoțească pe mire, băiat frumos și voinic. Oaspeții salută pe noii veniți. Bărbații încep să închine în cinstea tinerei perechi, femeile trec în odaia miresei. Insfîrșit, iată și clipa cea mai frumoasă. Unul dintre nuntași, bărbat vîrstnic, cu mustața răsucită, rudă a miresei, o ia de braț și o aduce soțului. Fetele venite de la Rrembec încep să cînte tradiționala melodie:

Bine i-am făcut soacrei,
I-am răpit fata,
Fata cea mai bună.

Veselia generală se îmbină cu tristețea despărțirii. Președintele cooperativei exclamă:

— O muncitoare fruntașă mai puțin în gospodăria noastră!

— Și o muncitoare fruntașă mai mult într-a noastră, dragi tovarăși, — replică unul dintre nuntașii din Rrembeg.

(din l'Albanie Nouvelle)

NOTĂ

De ce s-a sinucis fermierul Allan Moran

Cetățeanul american Allan Moran din California era, după cum se spune, un om cumpătat și gospodar. Incă din tinerețe se gîndise să-și facă rost de o mică fermă, să-și întemeieze o familie și să ducă o viață tihnită, undeva la țară. Muncise, se zbătuse ani în șir, agonisise și ajunsese să-și vadă visul aproape împlinit. Avea o mică fermă de creștere a păsărilor, a cărei suprafață nu depășea șase acri de pămînt. Cîștiga nu atît cît sperase el, dar izbutea să ducă un trai modest, să-și hrănească soția și cei doi copii..

Numai că mica fermă a lui Allan Moran n-a putut ține piept concurenței înverșunate a marilor fermieri. De la o vreme prețurile ouălelor a început să scadă, în timp ce prețul hranei pentru păsări creștea. Sporeau și datoriile pe care Allan le făcuse spre a-și înjgheba și menține ferma. Ce era de făcut? Allan Moran a început să vîndă din păsări. Din 3.000 a mai rămas cu 200 de găini și cu un șir de datorii. Constrîns de creditori a dus la tîrg și ultimele 200 de păsări. La vîrsta de 48 de ani, după ce-și închinase visului său cea mai frumoasă parte a tinereții și maturității, Allan Moran era ruinat și distrus. Unde să găsească de lucru? Intreprinderile capitaliste nu angajează oameni cărora vîrsta le-a împuținat puterea de muncă. Chinuit de necazuri și sărăcie, îngrozit de perspectiva zilei de mîine, Allan Moran și-a pus capăt zilelor. La 29 septembrie a.c. s-a aruncat de pe podul „Poarta de Aur" în golful San Francisco.

Incă un om care-și pune capăt zilelor silit de modul de viață capitalist. E un exemplu din multele exemple care arată adevărata situație a micilor fermieri din Statele Unite ale Americii.

R. P. Bulgaria

Se dezvoltă industria conservelor

Anul acesta în R. P. Bulgaria se vor produce peste 206.000 tone conserve de legume și fructe.

Industria conservelor este una din cele mai importante ramuri ale economiei naționale a Bulgariei. Producția ei ocupă un loc important și în export. Bulgaria este una din principalele furnizoare de fructe și legume proaspete și conservate pentru Uniunea Sovietică, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, precum și R. F. Germană, Austria și alte țări occidentale.

Industria conservelor se dezvoltă continuu. In timp ce în 1939 Bulgaria producea cîte 1,7 kg de conserve pe cap de locuitor, în 1957 producția a crescut la 23 kg pe cap de locuitor, fără a socoti conservele de casă produse în mari cantități atît în orașe cît și la sate.

Conform prevederilor, la sfîrșitul celui de-al treilea cincinal, Bulgaria va produce anual aproximativ 400.000 tone de conserve de legume și fructe, iar în 1965 — peste 500.000 de tone. De asemenea, în anii cincinalului se vor construi noi fabrici de prelucrare a legumelor și fructelor cu o capacitate totală de 100.000 tone pe an.

★

Recent, la Radomir s-a dat în exploatare o nouă fabrică de conserve înzestrată cu instalații moderne, produse de uzinele constructoare de mașini din țară. Majoritatea proceselor de producție sînt mecanizate.

Anul acesta fabrica din Radomir va produce peste 900 de tone de compot, peste 350 tone conserve și pastă de roșii, aproximativ 550 tone de marmeladă și circa 100 tone de fructe uscate.

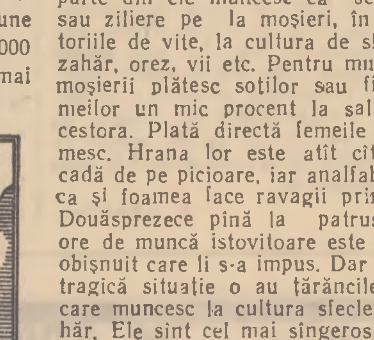
VIAȚA DE MIZERIE A ȚĂRANILOR DIN URUGUAI

Uruguai se află în America de Sud. Are o suprafață de 187.000 km pătrați, și o populație de 2.500.000 de locuitori. Economia de bază a acestei țări este creșterea vitelor care reprezintă dealtminteri și cea mai mare parte din exportul țării. De pildă, în 1953, lîna, carnea și pieile reprezentau 64 la sută din exportul țării; astăzi numai lîna constituie 50 la sută din export.

In Uruguai, țară cu o climă și un sol proprice agriculturii și pășunatului, o mie de familii de moșieri sau 8 la sută dintre proprietarii de pămînturi agricole, stăpînesc aproape jumătate din întreg teritoriul țării și 70 la sută din întregul șeptel.

Țăranii zilieri sau proprietari a cîte unui petec de pămînt, duc o viață de adevărată sclavie. Casele lor sînt lipsite de orice urmă de civilizație. Nu există lumină electrică, instalații sanitare etc. Un fel de bordei — cocină, fără acoperiș sau învelit cu frunze ori tinichele — ranchos — formează locuința țăranului; aici o familie întreagă stă doar într-o singură încăpere. Să nu mai vorbim despre cămine culturale, dispensare, creșe, maternități, grădinițe sezoniere sau școli pe care țăranii nici în vis nu le-au văzut.

Salariații agricoli care constituie 27 la sută din populația ce trăiește din agricultură sînt crunt exploatați de moșieri și de marii proprietari de terenuri arabile. Așezările în care stau, o adunătură de bordeie — cocine, sînt numite de ei în batjocură „Orășele de șoareci". Sînt în Uruguai peste 1.150 de astfel de „orășele" cărora demnitatea omenească nu le poate spune nici sate, nici cătune și în care 250.000 de țărani săraci trăiesc în cea mai groaznică mizerie.

Din 136.123 copii de țărani săraci, 24.000 locuiesc în aceste ranchos. După statistica oficială, în care cifrele au fost probabil îndulcite, 75 la sută dintre acești copii nu beau lapte, 80 la sută nu mănîncă fructe, iar 79,5 la sută sînt subalimentați.

Practic, asistența medicală este inexistentă la țară. 90 la sută dintre copii mor fără a putea primi ajutor medical. La fel sînt condițiile și pentru cei adulți.

La recensămîntul făcut în 1956, a reieșit că din 165.510 femei țărance, în vîrstă de peste 14 ani, 70.000 locuiesc în sus-numitele cocini, cea mai mare parte din ele muncesc ca servitoare sau ziliere pe la moșieri, în crescătoriile de vite, la cultura de sfeclă de zahăr, orez, vii etc. Pentru munca lor, moșierii plătesc soților sau fiilor femeilor un mic procent la salariul acestora. Plată directă femeile nu primesc. Hrana lor este atît cît să nu cadă de pe picioare, iar analfabetismul ca și foamea face ravagii printre ele. Douăsprezece pînă la patrusprezece ore de muncă istovitoare este un orar obișnuit care li s-a impus. Dar cea mai tragică situație o au țărăncile ziliere care muncesc la cultura sfeclei de zahăr. Ele sînt cel mai sîngeros exploatate. Recoltarea se face în lunile cele mai friguroase ale anului și în condiții groaznice. Adesea după numai cîțiva ani de muncă la cultura de sfeclă, ele cad bolnave și pier.

★

Și aici, ca și în celelalte țări aflate sub jugul exploatării, comuniștii sînt în fruntea luptei poporului pentru eliberarea din lanțurile sclaviei. Ei luptă și pentru ca sistemul de proprietate agricolă să fie schimbat, ca pămîntul să aparțină celor care îl muncesc.

ANTON ALEXE

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".